

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
96/C 288/01	Ecu	1
96/C 288/02	Förteckning över de dokument av betydelse för EES som kommissionen vidarebefordrat till rådet 16—20.9.1996	2
96/C 288/03	Meddelande från kommissionen inom ramen för implementeringen av rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om närmandet av medlemsstaternas lagstiftning rörande anordningar för förbränning av bränslen i gasform (*)	3
96/C 288/04	Statligt stöd — C 38/92 — Italien (*)	4
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
96/C 288/05	Förslag till rådets beslut om ingående på gemenskapens vägnar av Samarbetsavtalet om skydd och hållbart utnyttjande av Donau	19
	Konvention om samarbete för skydd och ett hållbart utnyttjande av Donau (Donauskyddskonventionen)	20
	Slutdokument	41
96/C 288/06	Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens tecknande av extra andelar till följd av beslutet att fördubbla kapitalet i Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling	42

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
	III <i>Upplysningar</i>	
	Kommissionen	
96/C 288/07	Genomförande av "Åtgärdsplanen för införande av avancerade televisionstjänster i Europa" — Uppmaning till förslagsgivning 1/1997 — Hur man ansöker om finansiering av sändning och programproduktion	46
96/C 288/08	Phare- och Tacis Lien-programmet (1996) — Phare och Tacis-programmet för demokrati (1996) — Förslagsinfordran	47
96/C 288/09	MEDIA II — Utveckling och distribution (1996-2000) — Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk — Meddelande om uppmaning till förslagsinlämning 7/96 — Stöd till distribution och spridning av europeiska audiovisuella verk och filmer	47
96/C 288/10	Organisationsrådgivning och tillhörande tjänster — Allmänna upplysningar	48

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

(96/C 288/01)

Valutabelopp för en enhet:

	30.9.1996	september ⁽²⁾		30.9.1996	september ⁽²⁾
Belgiska franc och luxemburgska franc	39,5045	39,3520	Finska mark	5,74702	5,75969
Danska kronor	7,37027	7,36091	Svenska kronor	8,33167	8,42542
Tyska mark	1,91902	1,91115	Pund sterling	0,803984	0,813841
Grekiska drakmer	302,974	303,798	USA-dollar	1,25590	1,26907
Spanska pesetas	161,446	161,095	Kanadensiska dollar	1,71129	1,73793
Franska franc	6,49491	6,50787	Japanska yen	140,184	139,428
Irländska pund	0,785235	0,788059	Schweiziska franc	1,57968	1,56306
Italienska lire	1916,92	1929,22	Norska kronor	8,17908	8,19539
Nederländska gulden	2,15249	2,14253	Isländska kronor	84,4847	84,7580
Österrikiska schilling	13,4997	13,4475	Australiska dollar	1,58414	1,60016
Portugisiska escudos	195,205	195,200	Nyzeeländska dollar	1,79415	1,82148
			Sydafrikanska rand	5,68485	5,71016

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT nr L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT nr L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT nr L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT nr L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT nr L 311, 30.10.1981, s. 1).

⁽²⁾ Det månatliga genomsnittet för växelkursen för ecu publiceras i slutet av varje månad.

FÖRTECKNING ÖVER DE DOKUMENT AV BETYDELSE FÖR EES SOM KOMMISSIONEN VIDAREBEFORDRAT TILL RÅDET 16—20.9.1996

(96/C 288/02)

Dessa dokument kan erhållas på försäljningsställen för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

Kod	Katalognr	Titel	Antaget av kommissionen	Vidarebefordrat till rådet	Antal sidor
KOM(96) 410	CB-CO-96-408-SV-C	COMETT II — Slutlig utvärdering	16.9.1996	17.9.1996	221
KOM(96) 444	CB-CO-96-452-SV-C	Kommissionens yttrande i enlighet med artikel 189b.2 d i Romfördraget om Europaparlamentets ändringar av rådets gemensamma ståndpunkt om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ett antal riktlinjer för transeuropeiska nät för telekommunikation (*)	17.9.1996	18.9.1996	14
KOM(96) 447	CB-CO-96-455-SV-C	Förslag till rådets beslut om ingående av protokollet till den fjärde AVS — EG-konventionen med anledning av Finlands, Sveriges och Österrikes anslutning till Europeiska unionen	17.9.1996	18.9.1996	8
KOM(96) 350	CB-CO-96-348-SV-C	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EEG) nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (*) (*)	18.9.1996	19.9.1996	6
KOM(96) 445	CB-CO-96-453-SV-C	Kommissionens yttrande i enlighet med artikel 189b.2 d i Romfördraget om Europaparlamentets ändringar av rådets gemensamma ståndpunkt om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar med avseende på tryckbara anordningar (*)	19.9.1996	19.9.1996	18
KOM(96) 449	CB-CO-96-456-SV-C	Ändrat förslag till rådets beslut om kommissionens verksamheter i samband med analys, forskning, samarbete och åtgärder inom sysselsättningsområdet (*) (*)	19.9.1996	19.9.1996	8
KOM(96) 450	CB-CO-96-457-SV-C	Kommissionens yttrande i enlighet med artikel 189b.2 d i Romfördraget, om Europaparlamentets ändring av rådets gemensamma ståndpunkt om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa komponenter och egenskaper hos två- och trehjuliga motorfordon (KOM-dokument (93) 449 slutligt — COD 470) (*)	19.9.1996	19.9.1996	20
KOM(96) 340	CB-CO-96-390-SV-C	Förslag till Rådets direktiv om bevisbörla vid könsdiskriminering (*) (*)	17.7.1996	20.9.1996	17

(*) Detta dokument innehåller formuläret "Propositionens verkningar på företag, speciellt på mindre och mellanstora företag (MMF)".

(*) Detta dokument offentliggörs i EG:s officiella publikationer.

(*) Text av betydelse för EES.

Obs.: KOM-dokumenterna kan erhållas som årsabonnemang eller som enskild utgåva; priset rättar sig i detta fall efter sidantalet.

Meddelande från kommissionen inom ramen för implementeringen av rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om närmandet av medlemsstaternas lagstiftning rörande anordningar för förbränning av bränslen i gasform ⁽¹⁾

(96/C 288/03)

(Text av betydelse för EES)

(Offentliggörande av beteckningar och referensnummer på de harmoniserade standarderna enligt direktivet)

Standardiseringsorgan ⁽¹⁾	Referensnummer	Benämning på den harmoniserade standarden	Antagningsår
CEN	EN 449	Gasutrustningar värmeapparater — gasoleldade rumsvärmare (även värmare med deffusiv katalytisk förbränning) utan avgasanslutning för hushållsbruk	1996

⁽¹⁾ OEN: Europeiska standardiseringsorganet

CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bryssel, tel.: (32-2) 519 68 11, telefax: (32-2) 519 68 19

CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bryssel, tel.: (32-2) 519 68 71, telefax: (32-2) 519 69 19

ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex, tel.: (33) 92 94 42 12, telefax: (33) 93 65 47 16.

OBSERVERA:

- Alla upplysningar om standardernas tillgänglighet kan erhållas antingen från de europeiska standardiseringsorganen eller från de nationella standardiseringsorganen vilka omfattas av den förteckning som finns som bilaga till rådets direktiv 83/189/EEG ⁽²⁾, ändrad genom direktiv 94/10/EG ⁽³⁾.
- Offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* innebär inte att standarderna finns tillgängliga på alla gemenskapsspråk.
- Kommissionen ansvarar för att denna förteckning hålls aktuell.

⁽¹⁾ EGT nr L 196, 26.7.1990, s. 15.

⁽²⁾ EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 8.

⁽³⁾ EGT nr L 100, 19.4.1994, s. 30.

STATLIGT STÖD

C 38/92

Italien

(96/C 288/04)

(Text av betydelse för EES)

(Artikel 92–94 i Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen)

Meddelande från kommissionen i enlighet med artikel 93.2 i Romfördraget till övriga medlemsstater och andra berörda parter om italienskt statligt stöd till Alumix

Genom den skrivelse som återges nedan underrättade kommissionen den italienska regeringen om sitt beslut att avsluta det förfarande som inleddes den 23 december 1992⁽¹⁾ och som utsträcktes den 16 november 1994⁽²⁾.

Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från tredje part inom ramen för förfarandet om påstått stöd till Alumix.

”1. BAKGRUND

1.1 Inledande av förfarandet i artikel 93.2 i Romfördraget

Alumix SpA är ett företag som till 99,9% ägs av företagsgruppen EFIM. Det äger självt flera företag med verksamhet inom aluminiumsektorn.

Den 23 december 1992 beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget vad avser stödåtgärderna i lagdekret nr 362 av den 14 augusti 1992 och lagdekret nr 414 av den 20 oktober 1992 vad avser likvidationen av företagsgruppen EFIM. Detta beslut översändes till Italiens regering per brev av den 24 februari 1993. Brevet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 75 av den 17 mars 1993, s. 2.

De stödåtgärder för vilka förfarandet inleddes avsåg

- ett förskott på 200 miljarder italienska lire till företagsgruppen EFIM till en lägre ränta än marknadsräntan,
- möjligen stöd i samband med försäljning av företagsgruppen EFIM:s tillgångar,
- en garanti för företagsgruppen EFIM:s sammanlagda skulder,
- bibehållande av Alumix' produktionskapacitet och
- en minskning av elektricitetstaxorna för Alumix.

1.2 Utsträckning av förfarandet

1.2.1 Den 23 december 1992 underrättade Italiens regering kommissionen om lagdekret nr 487/92 av den 19 december 1992 i vilket det bl.a. föreskrevs en obegränsad garanti från italienska staten om återbetalning av alla EFIM:s eller dess helägda, enligt artikel 2362 i Italiens civillag, dotterbolags skulder och ett uppfyllande av garantin och ett möjliggörande av omstrukturering med hjälp av 4 000 miljarder lire som ställdes till likvidatorns förfogande. Eftersom åtgärderna avsåg samma företag beslutade kommissionen att utsträcka det redan inledda förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget. Detta beslut offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 78 av den 19 mars 1993, s. 4.

1.2.2 Den 16 november 1994 beslutade kommissionen att återigen utsträcka förfarandet i artikel 93.2 i Romfördraget till att omfatta tillskott som uppgår till sammanlagt 4 008 miljarder lire som utbetalats till Alumix vid en tidpunkt omedelbart innan det att likvidationen av företagsgruppen EFIM inleddes. Eftersom det tidigare förfarandet avsåg alla medel till omstruktureringen av Alumix som var avsedda att tillhandahållas under likvidationsförfarandet, var det nödvändigt att utsträcka förfarandet till att omfatta de finansiella transaktioner som gjordes före likvidationen. Beslutet sändes till Italiens regering per brev av den 2 december 1994 och offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 292 av den 7 november 1995, s. 10. Inom en månad efter offentliggörandet av beslutet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* mottog kommissionen synpunkter från Förenade kungarikets Ständiga representation, VAW Aluminium AG och Alcan Deutschland GmbH.

⁽¹⁾ EGT nr C 75, 17.3.1993, s. 2.

⁽²⁾ EGT nr C 292, 7.11.1995, s. 10.

1.3 **Förfarandet avslutas delvis**

Med två delbeslut beslutade kommissionen att avsluta förfarandet enligt artikel 93.2 i Romfördraget, på de villkor som har fastställts i dessa beslut, för den viktigaste stödåtgärden som fastställdes i kommissionen förfarande, den om den italienska regeringens övergripande garanti för EFIM:s totala skulder. Dessa beslut har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 267 av den 2 oktober 1993, s. 11 och *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* nr C 349 av den 29 december 1993, s. 2. Det pågående förfarandet gäller alla återstående åtgärder.

1.4 **Detta beslut**

Detta beslut avser endast statligt stöd till Alumix. Hänvisningar i detta beslut till artikel 92.1 i Rom-

fördraget samt artikel 92.3 a och artikel 92.3 c i Romfördraget skall läsas som om de omfattade artikel 6.1 i EES-avtalet respektive artikel 61.3 a och artikel 61.3 c i EES-avtalet.

2. **BESKRIVNING**

- 2.1 Alumix SpA är moderföretag i en företagsgrupp som består av sex huvudsakliga verksamheter, som är primäraluminium, pressade produkter, valsade produkter, hårda och flexibla förpackningar samt aluminiumoxid. Dessa är organiserade i flera företag och produktionsenheter, vilker beskrivs i tabellen nedan, som visar situationen vid den tidpunkt då EFIM försattes i likvidation. Nuova Comsal ägs direkt av EFIM.

Företagsgruppen Alumix: ställning den 31 december 1992

Företag	EFIM/Alumix Deläggande	Ort	Produktion	Anmärkningar (1995)
Alumix	100 %	Fusina Malcontento Feltre Porto Marghera Bolzano Cagliari Fossanova Nembro	Primäraluminium Valsade produkter Valsade och pressade produkter Valsade och pressade produkter Primäraluminium Pressade produkter Matriser för pressning Valsade produkter	
Almax	100 %	Mori	Matriser för pressning	
Alutekna	100 %	Porto Marghera Marcon	Diverse komponenter Svetsade rör	F.n. försatt i likvidation
Comital	100 %	Volpiano Spinetta Marengo	Aluminiumfolie Aluminiumfolie	
Eurallumina	52,1 %	Cagliari	Aluminiumoxid	
Metalpack	100 %	Frosinone	Förpackningar för hushåll	Sammanlagt med Comital
Sardal	100 %	Iglesias	Pressade produkter	
Tubettificio Europ.	100 %	Lecco Abbadia Lariana Anzio	Hårda förpackningar Hårda förpackningar Hårda förpackningar	
Alures	100 %	Novara Cagliari	FoU FoU	
Nuova Comsal	100 %	Portoscuso	Valsade produkter	

Den huvudsakliga produktionen nådde följande nivåer i ton under 1994:

— Aluminiumoxid:	443 000	(52,1 % av Euralluminas produktion)
— Primäraluminium:	175 000	
— Valsade produkter:	145 000	
— Pressade produkter:	66 900	
— Dragen lina:	4 200	
— Aluminiumfolie:	38 000	

Nedan sammanfattas företagsgruppen Alumix' (exklusive Nuova Comsal) konsoliderade balansräkning och resultaträkning.

	1990	1991	1992	1993	1994 ⁽¹⁾	1995 (beräkning) ⁽¹⁾
Försäljning	1 298	1 223	1 092	1 009	1 135	1 374
Rörelsens bruttomarginal	(5)	(118)	(91)	(20)	115	245
Avskrivningar	117	129	123	97	85	80
Rörelsens nettomarginal	(122)	(247)	(214)	(117)	30	165
Rörelsekapital	596	496	146	69	137	136
Anläggningstillgångar	982	1 091	956	957	748	712
Andra skulder och långfristiga skulder, undantaget lån	163	188	359	504	415	409
Investerat kapital, netto	1 416	1 398	743	522	471	439
Låneskuld, netto	1 285	1 392	1 133	1 385	1 466	1 417
Eget kapital	131	6	(390)	(863)	(995)	(978)

⁽¹⁾ Exklusive Eurallumina.

2.2 Marknadssituationen

Situationen på aluminiummarknaden förvärrades kraftigt efter 1990. Ett överutbud förorsakat av allt större kvantiteter av billigt exporterat aluminium (från 190 000 ton under 1989 till 839 000 ton under 1992) från de tidigare Sovjetrepublikerna under 1989–1992, i samband med gemenskapsindustrins 100-procentiga kapacitetsutnyttjande (under 1989), gav under 1989–1992 upphov till stora lager och gjorde att världsmarknadspriset föll kraftigt, från 1 951 USA-dollar under 1989 till 1 253 USA-dollar under 1992 till 1 139 USA-dollar under 1993 (genomsnittliga priser på metallbörsen i London, LME-priser). Kapacitetsutnyttjandegraden minskade till 83 % under 1992.

Medan LME-priset för aluminium sjönk till ett historiskt lägsta värde under 1993 återhämtade sig marknaden under 1994. Under 1994 började lagren att minska och LME-priset nådde snabbt höga nivåer, i genomsnitt 1 893 USA-dollar i november 1994 och 2 060 USA-dollar i januari 1995. Sedan dess har priset sjunkit till ett genomsnitt på 1 763 USA-dollar i maj 1995.

Följande tabell visar den globala produktionen av aluminium och den uppenbara förbrukningen av aluminium i Europa (undantaget Östeuropa) och världen:

Produktion

	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995 jan.—mars
Europa		3 921	3 763	3 435	3 309	3 134	790
Globalt		19 376	19 656	19 429	19 570		

Förbrukning

	1989	1990	1991	1992	1993	1994
Europa	4 682	4 762	4 832	4 920	4 557	5 185
Globalt	19 252	19 251	18 726	18 876	18 699	

2.3 Betalning av spärrade skulder

Enligt den italienska lagstiftning som avser likvidationen av företagsgruppen EFIM gjorde lagdekret nr 22 av den 13 januari 1994, som upprepades flera gånger och som slutligen gjordes om till lag nr 738/1994 av den 27 december 1994 om omstrukturering och likvidation av Alumix, en fond på 1 500 miljarder lire tillgänglig för likvidatoren för EFIM till betalning av de skulder som företagen i företagsgruppen Alumix hade, förutsatt att företagen försattes i likvidation. Detta har medfört att denna fond har spärrats fram till dess att detta villkor är uppfyllt.

Detta avser skulder som uppstod före den 17 juli 1992, dvs. den dag då EFIM försattes i tvångslikvidation.

Planen för företagsgruppen Alumix utarbetades ursprungligen av Alumix under 1990 och utvecklades ytterligare av likvidatorn för EFIM efter det att gruppen hade försatts i likvidation. Den officiella planen för privatiseringen av gruppen godkändas av den italienska regeringen i mars 1995 och tillät att likvidatorn för EFIM betalade Alumix' skulder till sina borgenärer ur den fond på 1 500 miljarder lire som hade öronmärkts för detta ändamål. I planen förutses att företagsgruppen Alumix' tillgångar skall privatiseras med garantier för att bevara en lägsta sysselsättningsnivå.

2.4 Kapitaltillskott

Alumix SpA fick kapitaltillskott som uppgick till sammanlagt 400,8 miljarder lire enligt följande uppställning.

9 december 1991	168,5 miljarder lire
25 juni 1992	102,3 miljarder lire
25 juni 1992	130,0 miljarder lire
Totalt	400,8 miljarder lire

Under åren 1990–1995 genomförde Alumix en omstrukturering som omfattade omdimensionering och nedläggning av produktionsanläggningar, minskning av arbetsstyrkan, rationalisering av produktionsanläggningar som syftade till att återupprätta verksamhetens lönsamhet och genomföra en privatisering.

Efter likvidationen av EFIM, som föreskrevs i lagdekret nr 340 av den 18 juli 1992, användes det kapital som hade tillskjutits några dagar tidigare huvudsakligen till att minska produktionen och arbetsstyrkan samt för att genomföra privatiseringen.

Omstruktureringen presenteras nedan.

2.5 Elektricitetstaxor

2.5.1 I Italien fastställs den generella taxepolitiken av CIP (Comitato Interministeriale dei Prezzi) som bestämmer prisnivåerna på och villkoren för elektricitetsleveranser.

Elektricitetstaxan är tvådelad, med en fast taxa som motsvarar den energi som har utlovats eller levererats och med en rörlig taxa som motsvarar den energi som har använts.

Den rörliga taxan består av två delar. Den första delen, som även kallas 'energipriset', är avsedd att tillsammans med de fasta taxorna täcka de finansiella och administrativa kostnaderna för att generera elektricitet. Den andra delen av den rörliga taxan, som är känd under namnet 'extra värmeavgift' (*sovraprezzo termico*) beror på kostnaderna för det bränsle som används vid genereringen av elektriciteten och på kostnaderna för att köpa elektricitet av inhemskt och utländskt ursprung.

Den första beståndsdel av elektricitetstaxan (den fasta taxan) och den första delen av den andra beståndsdel (energipriset) har bestämts genom CIP-beslut nr 45/1990 som fastställde taxorna och villkoren för leverans av elektrisk energi inom hela Italien. 'Den extra värmeavgiften' bestäms i stället av CIP-beslut nr 26/1989 och grundar sig på riktlinjerna i den nationella energiplanen där det är fastställt att elektricitetstaxorna för de olika användningsområdena skall fastställas på ett sådant sätt att de på ett lämpligt sätt återspeglar de verkliga kostnaderna för den tjänst som tillhandahålls.

Den slutliga förbrukartaxan omfattar både skatter för elenergiförbrukning och mervärdesskatt som är 9 % för hushåll och tillverkningsindustri och 18 % för andra användare. Italiens regering har påpekat att elektricitet som används inom industrin inte bara är föremål för mervärdesskatt utan också för skatteuppbörd till statskassan och lokala myndigheter.

Från och med september 1989 ökade elektricitetstaxorna för produktion av primäraluminium (inklusive alla delar, dvs. 'den extra värmeavgiften', den fasta taxan och skatterna) från 25 till 38 lire/kWh under 1991 till 42 lire/kWh under 1992. Taxorna förutspåddes öka till 60 lire/kWh under 1995.

Genom CIP-beslut nr 13/1992 sänktes 'den extra värmeavgiften' för produktion av primäraluminium på Sardinien (smältverket i Portovesme) från 26,6 lire/kWh till 8,8 lire/kWh.

Minskningen var avsedd som en åtgärd för att bistå vid omstruktureringen av en industri som, i en sådan region som Sardinien, har en viktig social och ekonomisk funktion. Sardinien är en region

där den genomsnittliga arbetslösheten har varit ungefär 19 % under en lång tid. Alumix är dessutom beläget inom ett område på sydvästra Sardinien som genomgår omfattande omstrukturering med nedläggning av bly- och zinkgruvor samt omstrukturering av kolgruvor vilket har allvarliga återverkningar på sysselsättningen.

Inom ramen för privatiseringen (se nedan) har elektricitetstaxor fastställts för aluminiumsmältverken i Portovesme (Sardinien) och i Fusina (Venetoregionen). I båda fallen består taxan av marginalkostnaderna för elektricitetsproduktionen i regionen i fråga, dvs. 36 lire/kWh för Portovesme och 39 lire/kWh för Fusina (1995 års priser) plus ett bidrag till de fasta kostnaderna.

- 2.5.2 Kapaciteten för att generera elektricitet är kraftigt underutnyttjad på Sardinien (överkapaciteten är ungefär 70 %) och detta kommer troligen att vara fallet under de kommande tio åren, eftersom förväntningarna på en ökning av förbrukningen är små. Överkapaciteten kan inte utnyttjas någon annanstans eftersom den undervattenskabell som förbinder Sardinien med det italienska fastlandet (via Korsika) har alltför liten kapacitet.

En stängning av smältverket i Portovesme (den största förbrukaren av elektricitet på Sardinien — det använder tre gånger mer elektricitet än den näst största förbrukaren) skulle göra den överflödiga installerade kapaciteten än mer oekonomisk.

Mot bakgrund av detta anser Italiens regering att det ligger i ENEL:s ekonomiska intresse att fortsätta med leveranserna till smältverket i Portovesme, förutsatt att det senare köper elektriciteten till ett högre pris än den genomsnittliga marginalkostnaden för en produktion som grundar sig på den faktiska blandningen av bränslen som används av kraftverken på Sardinien. Denna genomsnittliga marginalkostnad är för närvarande 36 lire/kWh och anses komma att falla (till 1995 års priser) under kommande år när ENEL förbättrar sin installerade kraftgenereringsutrustning och den blandning av bränslen som det använder.

Under de kommande tio åren kommer taxan för smältverket i Portovesme (produktion av primäraluminium) därför att vara:

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Pris (lire/kWh)	36,3	36,3	36,3	36,3	36,3	37,2	37,9	38,8	39,6	39,9

2.5.3 Smältverket i Fusina (produktion av primäraluminium) erhåller elektricitet enligt två olika avtal med olika taxor. En taxa grundar sig på ett avtal mellan SAVA (som har förvärvats av Alumix) och ENEL.

En grupp på fem vattenkraftverk med en kapacitet på 80 MW och ett nätverk på 240 km överfördes till ENEL i april 1988. Kraftverken tillhörde SAVA och genererade elektricitet enligt koncessioner som har getts av ENEL.

Anläggningarna och distributionsnätet överfördes till ett försäljningspris om 65 miljarder italienska lire. Koncessionerna, som återfördes till ENEL långt innan de löpte ut, skulle betalas av ENEL i

form av att Alumix fick lägre elektricitetstaxor för smältverket i Fusina. Den mängd elektricitet som levereras enligt detta avtal minskar med 10 procentenheter varje år från och med 1994.

Den andra taxan grundar sig på den genomsnittliga marginalkostnaden för att producera elektriciteten, dvs. 39 lire/kWh. Elektricitetsområdet (Venetoregionen) har också överkapacitet på grund av avindustrialiseringen under senare år och aluminiumsmältverket i Fusina är den största förbrukaren. Angränsande regioner behöver inte elektricitet från Venetoregionen.

Den kvantitet som levereras enligt detta nya avtal kommer att öka över åren.

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Mängd enligt det gamla avtalet	60 %	52 %	44 %	36 %	28 %	20 %	12 %	4 %	—	—
Pris enligt det gamla avtalet per lire/kWh	24,6	24,6	24,6	24,6	24,6	24,6	24,6	24,6	—	—
Mängd enligt det nya avtalet	40 %	48 %	56 %	64 %	72 %	80 %	88 %	96 %	100 %	100 %
Pris enligt det nya avtalet per lire/kWh	43,45	45,10	44,25	43,65	43,20	42,80	42,50	41,50	39,90	39,90
Pris i lire för 80 MW (fasta priser 1995)	32,14	34,44	35,60	36,79	37,99	39,16	40,35	40,82	39,90	39,90

2.6 Omstruktureringsåtgärder

Under åren 1990—1995 genomgick företagsgruppen Alumix en omstrukturering för att minska kostnaderna och öka effektiviteten och produktiviteten för att på detta sätt säkerställa en möjlighet att attrahera privata investerare och åter bli lönsamt efter privatiseringen. Omstruktureringen innebar betydande nedskärningar i kapacitet och personal. Dessa omstruktureringsåtgärder företogs på grundval av en allmän strategi som Alumix hade utarbetat och som hade vidareutvecklats av EFIM:s likvidator efter det att EFIM hade försatts i likvidation 1992. Denna plan reviderades med bistånd från konsulter som McKinsey och Bain, Cuneo och resulterade slutligen i att företaget såldes till Alcoa.

a) Primäraluminium

Företagsgruppens sammanlagda produktionskapacitet minskade från 234 000 ton år 1990 till ungefär 170 000 ton i dag. Detta innebär en

minskning på 64 000 ton, motsvarande ungefär 27,4 % av den ursprungliga kapaciteten.

b) Pressade produkter

Produktionskapaciteten har minskat från 86 000 ton år 1992 till 68 000 ton år 1995, ungefär 21 %, genom att Margheraanläggningen har lagts ned.

c) Valsade produkter

Produktionskapaciteten har skurits ned med 30 000 ton under 1995, från ungefär 170 000 ton under 1992 till ungefär 140 000 ton, en minskning på nästan 18 %, genom att valsverket i Feltre har lagts ned.

d) Produktion långt ned i tillverkningskedjan

Dessutom har en del enheter som var verk samma inom produktion av färdiga produkter och biprodukter (förpackningar, elsvetsade rör, komponenter till järnvägsindustrin) lagts ned.

Det handlar om anläggningarna i Casavatore, Marcon och Porto Marghera (Alutekna) och Abbadia Lariana (Tubettificio Europeo).

I följande tabell sammanfattas personal- och kapacitetsminskningen för de enskilda företagen i Alumix-gruppen.

Företagsgruppen Alumix — Personal- och kapacitetsminskning (1990—1995)

	Personal		Skillnad		Minskning av kapacitet (ton)
	31.12.1989	1995	Totalt	av vilka	
Portovesme	1 099	913	(186)	(186)	
P. Marghera/Fusina	1 993	1 014	(979)	(464)	— 32 000 (1991)
				(193)	— 33 000 (1992)
				(182)	— 18 000 (1995)
Feltre	346	237	(109)	(140)	— 30 000 (1995)
				(54)	
Fossanova	286	239	(47)	(47)	
Bolzano/Mori	349	170	(179)	(115)	— 9 000 (1990)
				(64)	
Casavatore	41	12	(29)	(29)	
Membro	196	101	(95)	(95)	
Omkostnader	381	310	(71)	(71)	
Totalt Alumix	4 691	2 996	(1 695)		
Alures	124	93	(31)	(31)	
Alutekna	299	0	(299)	(299)	Likvidation av verksamheten (1995)
Almax	51	51	0	0	
Comital/Metalpack	524	473	(51)	(51)	Omorganisation
Eurallumina	581	500	(81)	(81)	Omorganisation
Sardam	113	95	(18)	(18)	Omorganisation
Tubettificio Europeo	601	443	(166)	(90)	Nedläggning av enheten i Abbadia Lariana (1992)
				(76)	Omorganisation
Totalt företagsgruppen Alumix	6 992	4 631	(2 341)		

e) *Omstruktureringskostnader*

De extraordinära utgifterna för genomförandet av ovannämnda plan kan sammanfattas i följande kategorier:

- Kostnader för Cassa Integrazione Guadagni (fond för lönekompen-sation) 10,2 miljarder lire
 - Kostnader för avskedanden 25,0 miljarder lire
 - Kostnader för förtids-pensioner 198,4 miljarder lire
 - Kostnader för nedläggning av anläggningar 113,9 miljarder lire
- Totalt: 347,5 miljarder lire.

Andra kostnader i samband med omstrukture-ringsåtgärder (investeringar i rationaliseringar, kostnadseffektivitet, åtgärder för miljön och förbättring av arbetsvillkoren) uppgår till 605 miljarder lire under samma period.

f) *Finansiellt resultat*

Omstruktureringen möjliggjorde, tillsammans med att marknaden började återhämta sig under 1994, en förbättrad verksamhet och ett bättre resultat, som tjänade privatiseringssyftet. Följande tabell innehåller nyckeltal för moder-företaget Alumix SpA.

	(miljarder lire)				
	1991	1992	1993	1994	1995 (prognos)
Omsättning	1 034	757	678	886	1 145
Rörelsens bruttomarginal	- 164	- 151	- 68	86	313
Rörelsens nettomarginal	- 250	- 235	- 131	21	250
Finansiella kostnader (netto)	- 133	- 171	- 124	- 106	- 125
Extraordinära poster	- 42	- 181	- 249	- 26	
Nettoresultat	- 425	- 587	- 504	- 111	
Arbetsstyrka (enheter)	4 592	3 758	3 648	3 588	2 996
Genomsnittligt pris	1 333	1 279	1 161	1 500	1 833
Genomsnittlig växelkurs lire/USA-dollar	1 241	1 232	1 572	1 612	1 629

2.7 Privatisering

Hela EFIM:s aluminiumsektor skall privatiseras enligt lag 33 från 1993. Ministerdekretet av den 15 maj 1995 godkände den verksamhetsplan som resulterade i denna privatisering. Likvidationen av Alumix, som möjliggör en privatisering och en betalning av spärrade skulder (som har uppkommit före det att EFIM likviderades den 17 juli 1992), kommer att ske på följande sätt:

1. Försäljning av alla tillgångar (*aziende*) som tillhör de bolag som är verksamma inom aluminiumsektorn.
2. Efter försäljningen kommer bolagen omedelbart att försättas i tvångslikvidation.
3. Detta gör det möjligt att betala skulder som har uppkommit före den 17 juli 1992, med hjälp av
 - a) de inkomster som uppstår genom försäljningen (förutom det belopp som krävs för att betala tillbaka stödet till Aluminia/Comsal, för att uppfylla kommissionens negativa beslut av den 24 maj 1989), och
 - b) när det gäller den återstående delen, med hjälp av de medel som blev tillgängliga genom lag nr 738/1994, för att uppfylla den italienska regeringens åtagande enligt lag 33/1993 och artikel 2362 i Italiens civillag.

Den 13 november 1995 ingick EFIM *in liquidazione coatta amministrativa* (tvångslikvidation), Alumix SpA, Sardal SpA, Almax SpA och Alures SCpA å ena sidan och Alcoa Italia SpA å andra sidan ett avtal om köp av tillgångar efter ett offentligt anbud om förvärv av andelar, verksamheter och tillgångar inom aluminiumdivisionen i företagsgruppen Alumix' som offentliggjordes i tidningarna *Sole 24 ore* och *Financial Times*.

Detta avtal omfattar därför inte privatiseringen av Alucasa SpA, Comital SpA, Tubettificio Europeo SpA, Nuova Comsal SpA och Alutekna SpA.

Alcoa förvärvar tillgångarna i de fyra ovannämnda företagen och de aktier som Alumix äger i dotterbolag inklusive dess andel på 6 % i Halco, men med undantag för den andel på 52,1 % som det har i Eurallumina (Alcoa har option på att köpa denna andel) och tar över ledningen, kontrollen och verksamheten, pressningsanläggningarna, fixtur- och matrisverkstaden, FoU-centret, administrationsbyggnader, valsverket, aluminiumsmältverken och -gjuterierna, huvudkontoret för pressnings- och valsningsorganisationen, försäljningsorganisationen och därmed förknippade lager.

Köparen Alcoa övertar och åtar sig att betala de skulder och förpliktelser som följer av avtal och kortfristiga skulder, skulder och förpliktelser som uppstår från och med dagen för avtalets ingående i egenskap av ägare samt skulder och förpliktelser som avser förvaltningen, kontrollen och användningen av tillgångarna efter avtalets ingående.

Parterna var dock eniga om att vissa skulder och förpliktelser fortfarande skall åligga säljarna, de så kallade undantagna skulderna. Dessa är bland annat alla betalningsförpliktelser som har uppkommit för säljarna före den 31 december 1992 och spärrats enligt lag 33 av den 17 februari 1993 samt alla skulder som har garanterats eller säkrats genom inteckningar eller någon annan gravation för någon av tillgångarna, som existerade från och med avtalets ingående.

Priset är fastställt till 281 miljoner USA-dollar inklusive lager och rörelsekapital. Efter det att avtalet har ingåtts skall en omräkning av detta pris göras för att ta hänsyn till justeringar av delarna i avtalet.

Enligt italiensk lagstiftning är denna transaktion en överlåtelse av typen *going concern (trasferimento d'azienda)*.

Köparen kommer att behålla pressverket i Fossanova, valsverket i Fusina och smältverken i Fusina och Portovesme under de fem år som följer på dagen för avtalets ingående. Under denna period kommer Alcoa inte att stänga någon av dessa anläggningar, men kan flytta viss verksamhet från en anläggning till en annan plats, förutsatt att detta inte gör att all verksamhet på anläggningen i fråga upphör eller att ny verksamhet börjar bedrivas på anläggningen i fråga.

Det skall inte anses utgöra ett betydande kontraktsbrott om köparen tillfälligt inställer verksamheten vid smältverket i Fusina eller Portovesme på grund av att taxorna för elkraft översiger de överenskomna taxorna med minst 5 % under en period på minst tre månader under en sexmånadersperiod. Till dess att denna situation är avhjälp kan det antal anställda som är föremål för sysselsättningsåtagandet minskas med det antal anställda som berörs. Om situationen förblir densamma i mer än ett år, kan köparen stänga verksamheten vid smältverket i Fusina eller Portovesme och köparens sysselsättningsåtagande vad avser de anställda vid smältverket skall upphöra.

Femton dagar före dagen för avtalets ingående skall köparen erbjuda 2 701 aktiva anställda hos säljarnas företag anställning till deras nuvarande lönenivå och övriga anställningsvillkor. Köparen skall även fortsättningsvis ha upp till 2 701 personer anställda inom verksamheten under de fem år som följer efter dagen för avtalets ingående.

Köparen åtar sig att inte ändra eller minska antalet anställda genom att omplacera löntagare som är i aktivt arbete i en särskild huvudanläggning under fem år efter dagen för avtalets ingående. Frivilliga förflyttningar är dock tillåtna.

I det fall Alcoa inte kan eller inte önskar uppfylla dessa förpliktelser skall det betala skadestånd.

Köparen kommer att investera 125 miljoner USA-dollar i den verksamhet han har förvärvat under de fem år som följer efter avtalets slutande. Köpeavtalet kommer att ingås under förutsättning att kommissionen godkänner betalningen av de spärrade skulderna.

2.8 Återtagande av oförenligt stöd

Genom beslut av den 24 maj 1989 fattade kommissionen ett slutgiltigt beslut att inte godkänna statligt stöd som Italiens regering hade beviljat de offentligt ägda företagen Alumina och Comsol, som båda är verksamma inom aluminiumsektorn.

Statliga stöd som bestod av räntefria lån på 70 miljarder lire och 30 miljarder lire och som beviljades Alumina respektive Comsol förklarades vara oförenliga med den gemensamma marknaden och återbetalning från mottagarna förelades (EGT nr L 118, 9.5.1990, s. 42).

Den 3 oktober 1991 avtog domstolen Italiens begäran att upphäva detta beslut (Italien/kommissionen, C-261/89, Rec. s. I-4437).

Kommissionen hänvisade frågan till domstolen i juli 1993 eftersom återbetalning inte hade ägt rum.

Genom dom av den 23 februari 1995 (kommissionen/Italien, C-349/93, Rec. s. I-343) förklarade domstolen att Italien inte hade uppfyllt sin förpliktelse enligt Romfördraget och det ovannämnda beslutet från kommissionen.

Italien har angivit att det kommer att genomföra kommissionens beslut av den 24 maj 1989 om oförenligt stöd till Alumina SpA och Comsol SpA, som båda utgör en del av Alumix.

Alumix kommer att återbetala stödet med hjälp av intäkterna från Alcoas köp.

3. REAKTIONER FRÅN TREDJE PART

3.1 Kommissionen har inte mottagit några synpunkter inom ramen för det förfarande som inleddes i december 1992.

3.2 Kommissionen utsträckte förfarandet till att även omfatta kapitaltillskotten som uppgick till 400,8 miljoner lire i november 1994.

Inom ramen för denna utsträckning lämnade tre parter in sina synpunkter inom en månad efter det att beslutet hade offentliggjorts.

Förenade kungarikets regering anser att dessa tillskott utgör statligt stöd och att de är oförenliga med gemenskapsreglerna om statligt stöd. Den inser att det vid den tidpunkten rådde överkapacitet på marknaden och att Alumix hade haft allvarliga finansiella problem.

VAW Aluminium AG yrkar på att, med tanke på Alumix mycket svaga ställning vad avser kostnader och den betydande överkapacitet som rådde 1992, ingen privat investerare skulle ha gjort ett så stort kapitaltillskott vid det särskilda tillfället. Det anmärker vidare att om inte kapitaltillskottet var kopplat till någon omstruktureringsplan fanns det praktiskt taget inga utsikter till att företaget åter skulle bli lönsamt. För det tredje betonar VAW att stödet till Alumix' olönsamma kapacitet hade en negativ påverkan på konkurrenterna i Europa. Alcan Deutschland GmbH gör iakttagelsen att det vid den tidpunkten fanns betydande överkapacitet och att aluminiumindustrin var tvungen att till viss del skära ned sin kapacitet. Framtidsutsikterna var inte särskilt ljusa och Alumix hade en mycket svag finansiell ställning. I en sådan situation skulle inte en privat investerare ha beviljat Alumix ett sådant kapitaltillskott.

4. BEDÖMNING

- 4.1 Kapitaltillskotten på 400,8 miljarder lire och att staten betalade Alumix' spärrade skulder utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget eftersom statliga medel har använts. Aluminium är en vara som handlas globalt och stöd till ett företag hjälper det att bli kvar på marknaden och behålla sin marknadsandel. Alumix är mycket väl etablerat inom olika segment av den italienska och europeiska aluminiummarknaden.

Staten har gett sitt godkännande till den omstruktureringsplan som Alumix ursprungligen utarbetade och som vidareutvecklades av EFIM:s likvidator och som kulminerade i privatiseringen av företagsgruppen som en *ongoing concern*, åtskild från sina spärrade skulder. På ett sådant sätt kan Alumix upphöra att existera som en juridisk driftsenhet och kan försättas i likvidation. Likvidationen kommer att möjliggöra att de fonder som är avsedda för betalning av de spärrade skulderna används.

Såväl betalningen av de spärrade skulderna som kapitaltillskotten avser omstruktureringen och den finansiella uppstramningen av Alumix' verksamhet.

Stödet måste bedömas mot bakgrund av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att rädda och omstrukturera företag med svårigheter (EGT nr C 368, 23.12.1994, s. 12) och måste ta hänsyn till regionala utvecklingsbehov. Särskilt måste resultatet av omstruktureringen bli ett ekonomiskt livskraftigt företag som kommer att bidra till en verklig utveckling av regionen utan att behöva fortsatt stöd och som inte kommer att påverka konkurrensen i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset.

Enligt artikel 92.3 a i Romfördraget kan stöd beviljas för att främja den ekonomiska utvecklingen i områden där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning. Enligt artikel 92.3 c i Romfördraget är sådant stöd tillåtet som underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

För att stöd skall kunna undantas enligt artikel 92.3 a och 92.3 c måste det vara utformat så att det återskapar det mottagande företagens lönsamhet och på detta sätt bidrar till den långsiktiga ekonomiska utvecklingen i regionen i fråga.

Bibehållandet av sysselsättningen i de områden där Alumix har verksamhet är ett viktigt stöd för att lösa sysselsättningsproblemen, särskilt på Sardinien, ett 92.3 a-område och mål 1-område, och Veneto, ett 92.3 c-område och mål 2-område, där den huvudsakliga delen av Alumix' arbetsstyrka är sysselsatt och där det inte finns många alternativa arbetstillfällen. Omstruktureringen och återuppbyggnaden för att göra Alumix' verksamhet lönsam säkerställer att utvecklingen i dessa områden inte blir kortlivad utan snarare långsiktig. Trots det faktum att stödet inte avser en regional stödordning som kommissionen har godkänt och att det ges till en spridd grupp av företag som inte har någon anknytning till ett enda särskilt geografiskt område, kommer de fördelar som följer av det att märkas i 92.3 a- och 92.3 c-områdena.

När det gäller artikel 92.3 c i Romfördraget, i vilket stöd som underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter föreskrivs, understryker kommissionen att betalningen av skulderna kommer att göra en privatisering av företagsgruppen Alumix möjlig. En privatisering garanterar användning av gruppens tillgångar utan tillgång till statliga medel och på normala villkor i en marknads-ekonomi. Om skulderna inte betalas finns det bara en möjlig framtid för gruppen, dess nedläggning, och avveckling av anläggningar med svåra följder för sysselsättningen och en tillbakagång för industrin i känsliga områden som Sardinien och Veneto där Alumix har en omfattande produktion.

Stöd till företag i svårigheter måste vara knutet till en omstruktureringsplan som är utformad för att minska det berörda företags verksamheter eller leda dem i en ny riktning om det skall kunna undantas enligt artikel 92.3 c i Romfördraget.

Omstruktureringen av Alumix, som har presenterats ovan, har strömlinjeformat företagsgruppen och har gjort det möjligt för den att bedriva verksamheten på en rimlig nivå vad avser produktivitet och konkurrenskraft. Denna omstrukturering ägde rum under åren 1990—1995 på grundval av en allmän plan för att skära ned Alumix' verksamhet och förändra företags ställning på ett sådant sätt att det kunde privatiseras. En privatisering var bara möjlig om företaget blev livskraftigt. Att de åtgärder som Alumix vidtog var lämpliga har erkänts i den slutliga privatiseringsplan som EFIM:s likvidator utarbetade. Kapaciteten och produktionen har skurits ned och kostnaderna har minskat. Gruppen har kunnat rapportera ett litet positivt rörelseresultat under 1994 och man förväntar sig ett bättre rörelseresultat under 1995. På grundval av detta och med tanke på det faktum att Alcoa köper Alumix görs bedömningen att gruppen har blivit livskraftig.

Det statliga stödet i form av kapitaltillskott och betalning av spärrade skulder anses vara begränsat till vad som är absolut nödvändigt för den omstrukturering som kulminerar i privatiseringen och bibehållandet av sysselsättningen i regionerna Sardinien och Veneto. Alumix kommer att i betydande grad bidra till att denna process blir framgångsrik med hjälp av inkomsterna från privatiseringen som kommer att användas för att minska skuldsättningen. Alumix kommer inte att motta och har inte mottagit några extra kontanttillskott som skulle göra det möjligt för företaget att genomföra verksamheter som snedvrider konkurrensen.

Eftersom Alumixföretagen kommer att försättas i likvidation, finns det ingen möjlighet att balansera skattekrediter i samband med tidigare förluster.

Motprestationerna till stödet, i form av avskedanden och nedskärningar av produktionskapaciteten, måste även bedömas mot bakgrund av den påverkan som stödet kommer att ha på Alumix' framtida verksamhet. Det kommer att möjliggöra en omdaning av Alumix från ett offentligägt företag till privata företag, som är sunda och livskraftiga och som inte är beroende av statligt stöd för sin verksamhet.

Den italienska regeringen har åtagit sig att genomdriva en privatisering av hela EFIM:s aluminiumsektor. Den största delen av denna process (ca 75 % av företagsgruppens försäljning) genomförs i och med den aktuella försäljningen till Alcoa Italia.

Även för de återstående företagen finns det ett tydligt åtagande från den italienska regeringens sida, uttalat genom olika lagar och dekret, att uppnå en privatisering och kommissionen uppmärksammar avsikten att fullfölja detta före utgången av 1996.

Kommissionen anmodar Italiens regering att lämna information om hur försäljningen till Alcoa framskrider och om privatiseringen av återstoden av företagsgruppen.

Mot bakgrund av alla dessa överväganden har kommissionen kommit fram till slutsatsen att kapitaltillskotten på 400,8 miljarder lire och betalningen av skulderna på 1 500 miljarder lire är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 a och 92.3 c i Romfördraget genom att de

- främjar den långsiktiga utvecklingen i eftersatta regioner med en krisdrabbad industri, och
- underlättar omstruktureringen av en betydande näringsverksamhet utan att påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

Privatiseringen skall slutföras inom den närmaste framtiden genom att avtalet med Alcoa ingås. Detta köpeavtal bygger på en överlåtelse som en *ongoing concern (trasferimento di azienda)* och inte endast på ett köp av tillgångar.

Alcoa förvärvar inte bara verksamheterna och tillgångarna utan övertar också skulder och förpliktelser, med det märkbara undantaget av de spärrade skulderna (se ovan).

Erbjudandet att förvärva Alumix har offentliggjorts i olika tidningar och efter förhandlingar har ett avtalspris fastställts.

Detta är en tydlig indikation om att inget statligt stöd förekommer i detta fall. Det måste dock anmärkas att Alcoa godtar vissa villkor vad avser sysselsättningen och behållandet av en del viktiga anläggningar, såsom smältverken i Portovesme och Fusina under de fem år som följer efter avtalets ingående.

Man kan anta att ett högre avtalspris kunde ha uppnåtts utan dessa villkor.

Genom att införa detta slags villkor agerar säljarna, statsägda företag, inte som en privat företagare i en marknadsekonomi. En privat företagare skulle inte ha infört sådana villkor utan skulle istället ha försökt att få ut ett högre pris. Det förefaller därför som om ett element av statligt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget föreligger i överlåtelsen, även om detta element inte kan fastställas exakt.

Kommissionen måste dock i detta fall beakta de regionala utvecklingsbehoven. Sysselsättningsvillkoren är särskilt tillämpliga på artikel 92.3 a- och 92.3 c-regioner i Italien med allvarliga sysselsättningsproblem. Privatiseringen av Alumix säkerställer en livskraftig verksamhet i de olika anläggningarna och företagen och bidrar till en verklig, långsiktig utveckling av regionen utan att något ytterligare statligt stöd skall behövas. I detta sammanhang måste det enligt artikel 92.3 a och 92.3 c i Romfördraget godtas att försäljningspriset återspeglar Alcoas åtagande att sysselsätta ett minsta antal personer i dessa regioner under minst fem år.

År	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Pris (lire/kWh)	36,3	36,3	36,3	36,3	36,3	37,2	37,9	38,8	39,6	39,9

Alumix' smältverk i Portovesme (Portoscuso — Cagliari) förbrukar 2,1 miljarder kWh elektricitet per år, med en kontrakterad efterfrågan på 255 MW och en spänning på 220 kV.

Sardinien har följande särskilda karakteristika vad avser elektricitet:

- Ett oberoende elektricitetsutbud med tanke på den begränsade överföringskapaciteten till och från fastlandet.
- Ett allvarligt underutnyttjande av kapaciteten. Överkapaciteten uppskattas uppgå till 70 % (1994).

4.2 De två aluminiumsmältverken i Portovesme och Fusina är den största och tredje största förbrukaren av elektricitet i Italien vad avser efterfrågan och förbrukningstimmar.

När det gäller den gamla elektricitetstaxan för aluminiumsmältverket i Portovesme enligt CIP-beslut 13/91, som sänkte den extra värmeavgiften, måste man sluta sig till att detta utgjorde statligt stöd. Beslutet fattades ensidigt av den italienska staten och minskade kostnaderna för detta smältverk; en fördel som andra industrier i övriga Italien inte kunde dra nytta av.

Denna åtgärd måste dock ses inom ramen för omstruktureringen av Alumix och situationen vad avser sysselsättningen på Sardinien. Om omstruktureringen skulle bli framgångsrik, var det nödvändigt att vidta åtgärder i fråga om elektricitetstaxorna. Situationen vad avser sysselsättningen i de områden på Sardinien som har hög arbetslöshet gjorde det nödvändigt med en fortsatt verksamhet under omstruktureringen.

De lägre taxorna måste därför ses som ett sätt att eftersträva målet med långsiktig regional utveckling enligt artikel 92.3 a i Romfördraget. Det måste betonas att de lägre taxorna har avskaffats från och med den 1 januari 1996.

Den nya elektricitetstaxan för anläggningen i Portovesme, som producerar primäraluminium på Sardinien, är följande:

Överkapaciteten är ett resultat av det faktum att en förväntad industrialisering på Sardinien inte ägde rum. Under en lång period var Sardinien föremål för investeringsplaner, som huvudsakligen var koncentrerade till tung industri som krävde mycket energi (petrokemisk, stål och icke järnhaltiga metaller).

Dessa planer inleddes så småningom och flera investeringar gjordes i regionen. Följaktligen iordningställdes ENEL betydande infrastruktur med hög installerad kapacitet. När ENEL gjorde detta räknade man med reella utsikter till en hög elektricitetsförbrukning i området, och uppträdde på

så sätt som en investerare på marknaden som försökte exploatera goda marknadsmöjligheter.

Villkoren för att bedriva verksamhet på Sardinien visade sig dock vara mycket sämre än väntat och i allt högre grad uppstod bekymmer i fråga om de reella utsikterna till ekonomisk effektivitet och lönsamhet för dessa industriella investeringar.

Följaktligen har först uppskjutandet av och slutligen det totala övergivandet av viktiga industriella initiativ gjort att ENEL:s genereringskapacitet till stora delar är outnyttjad.

Till exempel, vad avser de stora industriella förbrukarna, stoppade företaget Ferriere ed Acciaierie Sarde under 1995 produktionen, efter gemenskapsåtgärden för att avveckla stålkapacitet. Dessutom har flera planerade verksamheter aldrig påbörjats, till exempel företaget Carbosulcis.

Om aluminiumsmältverket, den huvudsakliga industriella förbrukaren på ön, skulle läggas ned, skulle en ännu större skillnad mellan utbud och efterfrågan uppstå på Sardinien, och ett ännu större underutnyttjande av systemet. Det är osannolikt att ett sådant underutnyttjande åter skulle kunna absorberas under de kommande tio åren, med tanke på det faktum att inga nya större industriella förbrukare av elektricitet förväntas tillkomma.

Kapaciteten för att generera elektricitet är märkbart underutnyttjad på Sardinien och detta kommer troligen att förbli fallet under de kommande tio åren, med tanke på de begränsade förväntningarna vad avser en ökning av förbrukningen. Överkapaciteten kan inte användas någon annanstans eftersom den undervattenskabel som förbinder Sardinien med det italienska fastlandet (via Korsika) har en alltför låg kapacitet. Kapaciteten för att generera elektricitet är 3 482 MW (1994) och kabelns kapacitet är endast 257 MW. Denna begränsade kapacitet tillåter dessutom inte tillräckliga leveranser av den elektricitet som behövs från fastlandet till Sardinien och inte ens till det enda aluminiumsmältverket i Portovesme som behöver en installerad effekt på 340 MW.

En nedläggning av detta smältverk (den största förbrukaren av elektricitet på Sardinien — det förbrukar tre gånger så mycket elektricitet som den näst största förbrukaren) skulle göra den installerade överkapaciteten ännu mer oekonomisk. Man måste förstå att Alumix på grund av detta har en ganska stark förhandlingsposition gentemot ENEL. Även det faktum att aluminiumsmältverket har en konstant efterfrågan dygnet runt i stället för stora leveranser under korta perioder gör Alumix' förhandlingsposition starkare.

Mot bakgrund av det föregående ligger det i ENEL:s ekonomiska intresse att fortsätta med sina leveranser till smältverket i Portovesme, förutsatt att det senare köper elektriciteten till ett högre pris än den genomsnittliga marginalkostnaden för en produktion baserad på den faktiska blandning av bränslen som kraftverken på Sardinien använder. Denna genomsnittliga marginalkostnad är för närvarande 36 lire/kWh och kommer att bli lägre (i fast penningvärde) under de kommande åren eftersom ENEL förbättrar sin installerade kraftgenereringsutrustning och blandning av bränslen. Taxan täcker marginalkostnaderna och ger ett litet bidrag till de fasta kostnaderna. Genom att göra detta förhindrar ENEL en ännu större överkapacitet i regionen och får ett positivt kassflöde på grund av det bidrag till de fasta kostnaderna som inte skulle ha tillkommit om aluminiumsmältverket hade lagts ned.

Man kan dessutom lägga märke till att alla initiativ från ENEL:s sida att lägga ned överkapaciteten på Sardinien inte utgör ett lämpligare alternativ jämfört med leveranserna av elektricitet till Alumix. Bortsett från alla överväganden vad avser ENEL:s åtagande att trygga den grundläggande offentliga servicen inom regionen skulle en sådan nedläggning endast leda till ytterligare betydande kostnader och till att den befintliga kapaciteten inte utnyttjas. Tvärtom och i den utsträckning som det ger en marginal som överstiger de rörliga kostnaderna, garanterar leveranserna till Alumix att kapaciteten utnyttjas med vinst och ger ett positivt nettokassaflöde.

Den slutsats som kan dras är att, under ovan nämnda omständigheter, uppträder ENEL som en vanlig affärsmässig aktör och att taxan inte utgör statligt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget.

Som anges ovan levereras elektriciteten till aluminiumsmältverket i Fusina enligt två olika avtal och därför tillämpas två olika taxor. Den första delen är avtalet mellan SAVA och ENEL, genom vilket den senare förvärvade fem vattenkraftverk och nätverket för distribution och genom vilket koncessionerna för att generera elektriciteten återfördes till ENEL. Alumix har förvärvat SAVA.

Denna överlåtelse kan godtas som en normal affärstransaktion. Den grundar sig på ett avtal där villkoren grundar sig på en överenskommelse (ENEL/Unapace) som beviljar koncessioner för generering av elektricitet till oberoende industriella förbrukare. Denna senare överenskommelse innehöll bestämmelser för kompensation till de oberoende producenterna från ENEL, i form av lägre elektricitetstaxor, om de beslutar att lämna tillbaka koncessionerna till den senare. Taxan återspeglar det diskonterade värdet för priset för denna trans-

aktion under åren. I stället för att omedelbart få ut fullt pris, är betalningen spridd över tiden och i form av elektricitet.

Följaktligen utgör inte den del av elektricitetstaxan som tas ut på grundval av detta avtal statligt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget.

Eftersom leveranserna av elektricitet enligt detta avtal minskar med 10 % per år efter 1994, kommer utbudet enligt den nya överenskommelsen, det andra avtalet, att öka varje år. Priset för dessa leveranser ligger över den genomsnittliga marginalkostnaden för produktionen av elektricitet i Venetoregionen, dvs. 39 lire/kWh.

Detta elektricitetsområde har också överkapacitet (uppskattningsvis 30 %). Under åren har tung industri byggts upp inom regionen. Under de senaste åren har detta dock följts av en viktig avindustrialisering. Som en följd av detta har efterfrågan på elektricitet i industriområdet Marghera-Fusina minskat från 514 GWh under 1991 till 285 GWh under 1995. Avindustrialiseringen har förorsakat den överkapacitet som kommer till uttryck i en installerad effekt på 4 773 MW och en efterfrågad högsta effekt på 3 670 (1995). Smältverket i Fusina är utan jämförelse den största förbrukaren i den regionen (den svarar för 4,3 % av den industriella förbrukningen) och det skulle därför medföra en betydande ekonomisk nackdel för ENEL att förlora en så stor kund. Inom ramen för överenskommelsen med Alumix täcks marginalkostnaderna för att producera den elektricitet som Alumix behöver medan Alumix också bidrar till de fasta kostnader som ENEL under alla omständigheter har. Detta resulterar i ett positivt kassaflöde till ENEL. Situationen med utnyttjad kapacitet gör att Alumix har en stark förhandlingsposition gentemot ENEL. De angränsande regionerna såsom Lombardia, Emilia-Romagna och Piemonte behöver inte elektricitet från Venetoregionen eftersom deras efterfrågan täcks av egen produktion och långsiktiga importavtal (fram till år 2003). Transporter till regioner som ligger längre bort än dessa är oekonomiskt på grund av transmissionsförluster. Med andra ord kan inte överkapaciteten inom elektricitetsproduktionen i Venetoregionen utnyttjas någon annanstans.

Av dessa skäl har ENEL valt samma lösning som det gjorde för smältverket i Portovesme på Sardinien och tar ut ett pris som täcker de genomsnittliga marginalkostnaderna för produktionen plus ett bidrag till de fasta kostnaderna.

På grundval av ovanstående fakta återspeglar ENEL:s agerande en privat aktörs agerande på

elektricitetsmarknaden genom att säkerställa att det levererar elektricitet till ett pris som täcker dess marginalkostnader och lämnar ett bidrag till dess fasta kostnader, att det inte förvärrar underutnyttjandet av systemet och att det behåller sin största industriella förbrukare som kund.

Därför föreligger inte något statligt stöd enligt artikel 92.1 i Romfördraget.

- 4.3 Italien har angivit att det kommer att genomföra kommissionens beslut av den 24 maj 1989 om oförenligt stöd till Alumina SpA och Comsal SpA, som båda utgör en del av Alumix.

Alumix kommer att betala stödet med intäkterna som EFIM, som är helt statligt ägt, uppbär från försäljningen till Alcoa.

Italien uppfyller följligen kommissionens tidigare beslut av den 24 maj 1989.

5. SLUTSATS

Kommissionen anser att Alumix' privatisering är ett viktigt steg i den övergripande omstruktureringen och privatiseringen av Italiens offentliga sektor.

Denna process har varit föremål för en överenskommelse mellan kommissionen och Italiens regering (den så kallade Andreatta-Van Miert-överenskommelsen) av den 27 juli 1993, genom vilken kommissionen erkände den statliga garantin enligt artikel 2362 i civillagen för skulderna i de företag som ägdes helt av den italienska staten, som motprestation till den italienska regeringens åtagande att omstrukturera och privatisera den offentliga sektorn. Det föreliggande Alumixärendet måste därför i detta sammanhang ses som ett bidrag till att genomföra nämnda överenskommelse.

Som en följd av kapitaltillskotten och betalningen av de spärrade skulderna samt avtalen om elektricitetstaxorna, har Alumix kunnat omstrukturera sin verksamhet genom att minska sin personal och säkra ned produktionskapaciteten för att skapa en situation där Alumix har ett positivt finansiellt resultat år 1995 och där en framgångsrik privatisering kan genomföras. Alumix kommer därför inte längre att vara ett företag som är privilegierat i det hänseendet att det är statligt ägt och kommer följligen inte längre att kunna dra nytta av skyddet enligt artikel 2362 i civillagen.

Omstruktureringen och privatiseringen bidrar till målen i artikel 92.3 a och artikel 92.3 c i Romfördraget genom att säkerställa en framgångsrik långsiktig utveckling inom regionerna i fråga och inom sektorn. Därför omfattas kapitaltillskotten och betalningen av de spärrade skulderna och det gamla arrangemanget för leverans av elektricitet till produktionen av primäraluminium i Portovesme av undantaget i artikel 92.3 a och artikel 92.3 c i Romfördraget.

Genom att ta ut en eltaxa för produktionen av primäraluminium i Fusina och Portovesme som täcker marginalkostnaderna och lämnar ett bidrag till dess fasta kostnader, uppträder ENEL enligt affärsmässiga villkor eftersom dessa taxor tillåter leveranser av elektricitet till dess största industriella förbrukare i de regioner där det finns betydande överkapacitet i form av elektricitetsproduktion.”

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till rådets beslut om ingående på gemenskapens vägnar av Samarbetsavtalet om skydd och hållbart utnyttjande av Donau

(96/C 288/05)

KOM(96) 269 slutlig — 96/0184(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 15 juli 1996)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 tillsammans med artikel 228.2 första meningen och artikel 228.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktade av följande:

Kommissionen har på gemenskapens vägnar deltagit vid förhandlingarna i en arbetsgrupp som upprättats i syfte att förbereda ett samarbetsavtal om skydd och hållbart utnyttjande av Donau.

Detta avtal undertecknades på gemenskapens vägnar i Sofia (Bulgarien) den 29 juni 1994.

Ändamålet med detta avtal är att fastställa ramar för sådant bilateralt eller multilateralt samarbete som påbörjats för att skydda vattenmiljön, förebygga och bemästra föroreningen av Donau samt säkerställa ett hållbart utnyttjande av vattenresurserna för länderna utmed floden.

Gemenskapen har beslutat om åtgärder på det område som omfattas av avtalet och bör i dessa frågor verka på internationell nivå.

I enlighet med artikel 130r bidrar gemenskapens politik på miljöområdet till en fortsatt strävan mot de mål för bevarande, skydd och kvalitetsförbättring av miljön, för skydd av människors hälsa samt för varsamt och ratio-

nellt utnyttjande av naturresurserna som på internationell nivå kan leda till en hållbar utveckling, och för främjande av åtgärder för att lösa regionala eller globala miljöproblem.

Gemenskapens miljöpolitik i sin helhet syftar till en hög skyddsnivå och grundas på principerna om försiktighet och förebyggande åtgärder, principen om att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan samt principen om att den som skadar miljön skall betala.

Inom ramen för sina respektive befogenheter samarbetar gemenskapen och medlemsstaterna med tredje land och behöriga internationella organisationer.

Gemenskapens ingående av avtalet bidrar till att förverkliga de mål som fastställs i artikel 130r i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Samarbetsavtalet om skydd och hållbart utnyttjande av Donau godkänns på gemenskapens vägnar. Avtalstexten återfinns i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande är bemyndigad att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att deponera godkännandeinstrumentet hos Rumäniens regering i enlighet med artikel 26 i avtalet.

KONVENTION

om samarbete för skydd och ett hållbart utnyttjande av Donau (Donauskyddskonventionen)

INNEHÅLL

	Sida
Ingress	21
Del I: Allmänna bestämmelser	21
Artikel 1: Definitioner	21
Artikel 2: Samarbetets mål och allmänna principer	22
Artikel 3: Räckvidd	22
Artikel 4: Samarbetsformer	23
Del II: Multilateralt samarbete	23
Artikel 5: Förebyggande, kontroll och minskning av gränsöverskridande påverkan	23
Artikel 6: Särskilda åtgärder för skydd av vattenresurserna	23
Artikel 7: Begränsningar av utsläppen; mål och kriterier för vattenkvaliteten.....	24
Artikel 8: Mätning av utsläppen, åtgärdsprogram och rapporter om framsteg	24
Artikel 9: Program för undersökning och kontroll	25
Artikel 10: Rapporteringsskyldighet.....	25
Artikel 11: Samråd	26
Artikel 12: Informationsutbyte	26
Artikel 13: Sekretesskydd för överlämnad information.....	26
Artikel 14: Information till allmänheten	27
Artikel 15: Forskning och utveckling	27
Artikel 16: Meddelande-, varnings- och alarmsystem, beredskapsplaner	27
Artikel 17: Ömsesidigt bistånd	28
Del III: Internationell kommission	28
Artikel 18: Inrättande, uppgifter och befogenheter	28
Artikel 19: Övergångsbestämmelser rörande Bukarestdeklarationen	28
Del IV: Bestämmelser om förfarande och slutbestämmelser	29
Artikel 20: Bilagornas giltighet	29
Artikel 21: Redan ingångna avtal och tilläggsavtal	29
Artikel 22: Parternas konferens	29
Artikel 23: Ändringar av konventionen	29
Artikel 24: Biläggade av tvister	30
Artikel 25: Undertecknande	30
Artikel 26: Ratificering, godtagande eller godkännande	30
Artikel 27: Ikraftträdande	30
Artikel 28: Anslutning och medverkan	30
Artikel 29: Frånträdande	31
Artikel 30: Depositariens funktioner	31
Artikel 31: Giltiga texter, deposition	31
Bilaga I:	
Del 1: Bästa tillgängliga teknik	31
Del 2: Största möjliga miljöhänsyn	32
Bilaga II: Industriesektorer och farliga ämnen	32
Del 1: Förteckning över industriesektorer och företag	32
Del 2: Vägledande förteckning över farliga ämnen och grupper av ämnen	34
Bilaga III: Allmänna riktlinjer för mål och kriterier för vattenkvaliteten	35
Bilaga IV: Stadga för Internationella kommissionen till skydd av Donau	36
Bilaga V: Skiljeförfarande	38

INGRESS

PARTERNA,

som är fast beslutna att stärka sitt samarbete om vattenförsörjningen när det gäller vattenskydd och vattenanvändning,

som känner oro för de uppkomna negativa effekter på Donaustaternas miljö, ekonomier och välbefinnande som hotar på kort och lång sikt på grund av de förändrade villkoren för vattentillståndet i Donaubäckenet,

som starkt betonar nödvändigheten av att stärka de nationella och internationella åtgärderna för att förebygga, kontrollera och minska den avsevärda gränsöverskridande påverkan som utsläppen av farliga ämnen och näringsämnen har på vattenmiljön i Donaubäckenet, varvid vederbörlig uppmärksamhet bör ägnas även åt Svarta havet,

som lovordar de åtgärder som redan vidtagits på nationella initiativ i Donauländerna samt i det bilaterala och multilaterala samarbetet, liksom de ansträngningar som redan gjorts av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa och av Europeiska unionen i samband med Europeiska säkerhetskonferensens (ESK) för att främja bilateralt och multilateralt samarbete, för att förebygga och kontrollera gränsöverskridande föroreningar samt för att åstadkomma en hållbar vattenförsörjning och ett rationellt utnyttjande och bevarande av vattenresurserna,

som särskilt hänvisar till Konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar av den 17 mars 1992, och till det befintliga bilaterala och multilaterala samarbetet mellan Donaustaterna, vilket kommer att fortsätta och på lämpligt sätt beakta samarbetet mellan alla Donaustater, samt till konventionen om skydd av Svarta havet mot föroreningar av den 21 april 1992,

som eftersträvar att varaktigt förbättra och skydda Donau och vattendragen i dess upptagningsområde, särskilt i gränsöverskridande områden, och att åstadkomma en hållbar vattenförsörjning, varvid hänsyn på lämpligt sätt bör tas till Donaustaternas intressen när det gäller vattenanvändningen och till skyddet av den marina miljön i Svarta havet,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna konvention används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *Donaustaterna*: de suveräna stater som har en betydande andel av Donaus vattenområde. Med betydande andel avses en andel som överstiger 2 000 km² av hela vattenområdet.
- b) *Donaus vattenområde*: hela det hydrologiska flodområdet i den mån parterna har en andel i det.
- c) *gränsöverskridande påverkan*: varje skadlig påverkan av betydelse för flodmiljön som uppkommit genom en förändring av villkoren för vattnet på grund av mänsklig aktivitet och som sträcker sig utöver ett område som lyder under en parts jurisdiktion. Sådana förändringar kan påverka liv och egendom, säkerheten för anläggningar och det berörda hydrologiska ekosystemet.
- d) *farliga ämnen*: ämnen som har toxiska, cancerogena, mutagena, teratogena eller bioackumulativa effekter, särskilt sådana som är beständiga och har en betydande skadlig inverkan på levande organismer.
- e) *ämnen farliga för vatten*: ämnen vars farlighet för vattenresurserna är exceptionellt stor, så att hanteringen av dem kräver särskilda förebyggande och skyddande åtgärder.

- f) *punktkällor och diffusa källor till vattenföroreningar*: källor till skadliga ämnen och näringsämnen vars inflöde i vattendragen orsakas antingen av lokalt beslutade utsläpp (punktkällor) eller av diffusa effekter som är vitt utspridda över hela vattenområdet (diffusa källor).
- g) *vattenbalansen*: det förhållande som beskriver den naturliga vattenförsörjningen i ett helt flodbäcken i dess beståndsdelar (nederbörd, avdunstning och avrinning över och under markytan). Där i ingår även sådana faktorer som beror på människans pågående ingrepp i form av vattenanvändning och påverkan på vattenkvaliteten.
- h) *samordnade data*: sammanställda datauppgifter som härleds från vattenbalansen uppströms i den mån de utgör relevanta ingångsdata som krävs för att fastställa vattenbalansen nedströms och Donaus allmänna vattenbalans. Härvid täcker dessa uppgifter komponenterna i vattenbalansen för alla viktigare gränsöverskridande vattendrag i Donaus vattenområde. Samordnade data avser ett genomsnitt av de gränsöverskridande vattendragen där dessa markerar, passerar eller är belägna nära gränserna mellan parterna.
- i) *Internationell kommission*: den organisation som inrättas genom artikel 18 i denna konvention.

Artikel 2

Samarbetets mål och allmänna principer

- Parterna skall sträva efter att uppnå målen för en hållbar och rättvis vattenförsörjning, bl.a. genom att så långt som möjligt bevara, förbättra och rationellt utnyttja ytvattnet och grundvattnet i vattenområdet. Parterna skall vidare göra alla ansträngningar för att bekämpa de faror som uppkommer vid olyckshändelser där ämnen som är farliga för Donaus vatten är inblandade samt de risker som finns vid översvämning och islossning. De skall dessutom sträva efter att försöka bidra till att minska den mängd föroreningar som rinner ut i Svarta havet och som kommer från vattenområdet.
- Parterna skall enligt bestämmelserna i denna konvention samarbeta i grundläggande frågor om vattenförsörjningen och vidta alla lämpliga rättsliga, administrativa och tekniska åtgärder för att så långt möjligt bevara och förbättra det nuvarande tillståndet för miljö- och vattenkvaliteten i Donau och för vattendragen i dess vattenområde, samt så långt möjligt undvika och minimera eventuella skadliga konsekvenser och förändringar som uppstår eller kan uppstå.

3. Parterna skall därför, med hänsyn till att åtgärder för att minska vattenföroreningarna och utnyttja vattnet på ett rationellt och hållbart sätt är mycket angelägna, göra lämpliga prioriteringar och stärka, harmonisera och samordna de åtgärder som pågår och planeras på nationell och internationell nivå i hela Donaubäcken för att Donau skall kunna utvecklas på ett hållbart sätt och dess miljö skyddas. Detta mål är särskilt inriktat på att säkerställa en hållbar användning av vattenresurserna för kommunalt och industriellt bruk och för jordbruket, liksom på att bevara och restaurera ekosystemen samt på att tillmötesgå även andra krav som gäller folkhälsan.

4. Principen "förorenaren betalar" och principen om förebyggande åtgärder utgör grunden för alla åtgärder till skydd av Donau och dess vattenområde.

5. Samarbetet om vattenförsörjningen skall vara inriktat på en hållbar vattenförsörjning, dvs. på kriterier för en stabil och miljömässigt sund utveckling som samtidigt syftar till att

- bevara livskvaliteten totalt sett,
- bibehålla en fortsatt tillgång till naturresurserna,
- undvika varaktiga miljöskador och skydda ekosystemen,
- ha en förebyggande inriktning.

6. Tillämpningen av denna konvention får under inga omständigheter medföra någon märkbar direkt eller indirekt ökning av påverkan på flodens miljö.

7. Varje part har rätt att besluta om och vidta strängare åtgärder än de som följer av bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 3

Räckvidd

1. Denna konvention gäller för Donaus vattenområde så som det är definierat i artikel 1 b.

2. Följande planerade verksamheter och pågående åtgärder skall särskilt vara föremål för denna konvention i den mån de har eller kan få gränsöverskridande påverkan:

- a) Utsläpp av avloppsvatten, tillförsel av näringsämnen och farliga ämnen både från punktkällor och diffusa källor samt värmeutsläpp.

- b) Planerade verksamheter och åtgärder för vattenbyggnadsarbeten, särskilt reglering och kontroll av avrinningen och uppdämningen av vattendragen, för kontroll av översvämningar och minskning av riskerna vid islossning, liksom inverkan på avrinningssystemet från de anläggningar som är belägna i eller vid vattendraget.
- c) Andra planerade verksamheter och åtgärder för vattenanvändning, t.ex. utnyttjande av vattenkraft, avledning av vatten och vattentäkt.
- d) Driften av befintliga vattenbyggnadstekniska anläggningar, t.ex. reservoarer, vattenkraftverk; åtgärder för att förhindra påverkan på miljön, däribland en försämring av de hydrologiska betingelserna, erosion, abrasion, översvämning och avlagringar; åtgärder för att skydda ekosystemen.
- e) Hanteringen av för vatten farliga ämnen och förebyggande åtgärder vad gäller olyckor.

3. Denna konvention är tillämplig på fisket och sjöfarten på inre vattenvägar i den mån dessa verksamheter medför problem när det gäller att skydda vattnet från föroreningar.

Artikel 4

Samarbetsformer

Formerna för samarbete enligt denna konvention är i regel följande:

- a) Samråd och gemensamma aktiviteter inom ramen för Internationella kommissionen enligt bestämmelserna i denna konvention.
- b) Utbyte av information om bilaterala och multilaterala avtal, rättsliga regleringar och åtgärder vad gäller vattenförsörjningen; utbyte av rättsakter, direktiv och andra publikationer; annat informations- och erfarenhetsutbyte.

DEL II

MULTILATERALT SAMARBETE

Artikel 5

Förebyggande, kontroll och minskning av gränsöverskridande påverkan

1. Parterna skall utarbeta, besluta om och genomföra relevanta rättsliga, administrativa och tekniska åtgärder och se till att de nationella förutsättningar och den grund som krävs för att säkerställa ett effektivt skydd av vattenkvaliteten och ett hållbart utnyttjande av vattnet förelig-

ger, och därvid även förebygga, kontrollera och minska de gränsöverskridande påverkningarna.

2. I detta syfte skall parterna individuellt eller tillsammans vidta främst de åtgärder som anges nedan:

- a) Redovisa tillståndet för de naturliga vattenresurserna i Donaus vattenområde enligt de parametrar för kvantitet och kvalitet som man enats om, inbegripet den tillhörande metodiken.
- b) Utfärda rättsliga föreskrifter som anger de krav och tidsfrister som måste vara uppfyllda vid utsläpp av avloppsvatten.
- c) Utfärda rättsliga föreskrifter för hantering av ämnen som är farliga för vatten.
- d) Utfärda rättsliga föreskrifter för minskning av tillflödet av näringsämnen och farliga ämnen från diffusa källor, särskilt för användandet av näringsämnen, växtskyddsmedel och pesticider i jordbruket.
- e) I syfte att harmonisera dessa bestämmelser på en hög skyddsnivå och genomföra motsvarande åtgärder på ett samordnat sätt skall parterna beakta de resultat och förslag som läggs fram av Internationella kommissionen.
- f) Parterna skall samarbeta och vidta lämpliga åtgärder för att undvika gränsöverskridande påverkan av avfall och farliga ämnen, särskilt från transporter.

Artikel 6

Särskilda åtgärder för skydd av vattenresurserna

Parterna skall vidta lämpliga åtgärder i syfte att undvika eller minska gränsöverskridande påverkan och i syfte att hållbart och rättvist utnyttja vattenresurserna samt bevara de ekologiska resurserna, särskilt genom att

- a) redovisa de grundvattenresurser som måste skyddas på lång sikt och de skyddszoner som är värdefulla för den befintliga eller framtida dricksvattenförsörjningen,
- b) undvika förorening av grundvattenresurserna, särskilt dem som på lång sikt är förbehållna dricksvattenförsörjningen, i synnerhet föroreningar som är orsakade av nitrater, växtskyddsmedel och pesticider och andra farliga ämnen,

- c) genom förebyggande åtgärder och kontrollåtgärder minimera riskerna för föroreningar genom olyckshändelse,
- d) beakta den eventuella inverkan på vattenkvaliteten av planerade och pågående åtgärder enligt artikel 3.2,
- e) bedöma vikten av olika biotopa element för flodens ekologi och föreslå åtgärder för att förbättra de ekologiska betingelserna för vattnet och strandmiljön.

Artikel 7

Begränsning av utsläppen: mål och kriterier för vattenkvaliteten

1. Parterna skall med beaktande av Internationella kommissionens förslag fastställa gränsvärden för utsläppen från enskilda industrisektorer eller företag i fråga om mängden av föroreningar och koncentrationer, varvid så långt möjligt tekniker som innebär föga eller inget avfall vid källan skall ligga till grund. Om farliga ämnen släpps ut skall gränsvärdena för utsläppen baseras på de bästa tillgängliga teknikerna för minskning av dem vid källan eller för rening av avloppsvattnet. För kommunalt avloppsvatten skall gränserna för utsläppen baseras på tillämpning av biologisk eller likvärdig behandling.
2. Kompletterande bestämmelser för att förebygga eller minska utsläpp av farliga ämnen och näringsämnen skall med iakttagande av största möjliga miljöhänsyn utarbetas av parterna när det gäller diffusa källor, särskilt där huvudkällorna kommer från jordbruket.
3. För tillämpningen av punkterna 1 och 2 innehåller bilaga II till denna konventionen en förteckning över industrisektorer och företag samt en kompletterande förteckning över farliga ämnen och grupper av ämnen, vars utsläpp från punktkällor måste förebyggas eller väsentligt minskas. Det åligger Internationella kommissionen att aktualisera bilaga II.
4. Parterna skall dessutom i den mån detta är påkallat fastställa gemensamma mål för denna i syfte att förhindra, kontrollera och minska gränsöverskridande påverkan. Allmänna riktlinjer för detta ges i bilaga III som skall tillämpas och preciseras av parterna, både nationellt och i förkommande fall gemensamt.
5. I syfte att effektivt begränsa utsläppen i områden under sin jurisdiktion skall parterna säkerställa nödvändiga förutsättningar och genomförande.

De skall säkerställa att

- a) de nationella bestämmelserna för begränsning av utsläppen och deras normer steg för steg harmoniseras med begränsningen av utsläppen enligt denna konvention,
- b) utsläpp av avloppsvatten undantagslöst sker med tidsbegränsade tillstånd som i förväg utfärdas av de behöriga myndigheterna,
- c) bestämmelser och tillstånd när det gäller förebyggande åtgärder och kontroll av nya eller moderniserade industrianläggningar, i synnerhet om farliga ämnen är inblandade, är inriktade på den bästa tillgängliga tekniken och genomförs med högsta prioritet,
- d) strängare bestämmelser än normerna — i enskilda fall till och med förbud — utfärdas om det mottagande vattnets karaktär och ekosystem kräver det i anslutning till punkt 4,
- e) de behöriga myndigheterna övervakar att verksamhet som kan antas ha gränsöverskridande påverkan utförs i enlighet med de tillstånd och bestämmelser som utfärdats,
- f) miljökonsekvensbedömningar i enlighet med internationella och internationella bestämmelser eller andra förfaranden för prövning och utvärdering av miljöeffekterna görs,
- g) de behöriga myndigheterna vid planering, medgivande och genomförande av de verksamheter och åtgärder som anges i artikel 3.2 och i artikel 16.2 beaktar riskerna för olyckshändelser där för vatten farliga ämnen är inblandade genom att vidta förebyggande åtgärder och ställa upp förhållningsregler för bekämpningsåtgärderna efter olyckor.

Artikel 8

Mätning av utsläppen, åtgärdsprogram och rapporter om framsteg

1. Parterna skall regelbundet företa mätningar av relevanta punktkällor och diffusa källor till förorening av Donaus vattenområde, inbegripet de förebyggande åtgärder och de åtgärder för att minska utsläppen som redan vidtagits, samt av hur effektiva dessa åtgärder är, varvid tillbörlig hänsyn skall tas till bestämmelserna i artikel 5.2 a.
2. På grundval av dessa mätningar skall parterna successivt upprätta en förteckning över ytterligare förebyggande åtgärder och över de åtgärder för att minska utsläppen som skall vidtas steg för steg så långt det krävs för att uppnå målen i denna konvention.

3. Mätningen av utsläppen och förteckningen över de åtgärder som skall vidtas utgör grunden för de gemensamma åtgärdsprogram som parterna skall utarbeta, varvid hänsyn skall tas till gjorda prioriteringar vad gäller angelägenhetsgrad och effektivitet. Dessa åtgärdsprogram skall särskilt syfta till att minska spridningen av föroreningar och koncentrationer både från industriella och kommunala punktkällor och från diffusa källor. De skall bl.a. innehålla förebyggande åtgärder och åtgärder för att minska utsläppen, inbegripet tidsplaner och kostnadsberäkningar.

4. Parterna skall vidare följa upp de framsteg som gjorts vad gäller genomförandet av de gemensamma åtgärdsprogrammen genom att utarbeta återkommande rapporter över dessa framsteg. Rapporterna skall innehålla både de förebyggande åtgärder som genomförts och de framsteg som gjorts när det gäller flodvattnets tillstånd mot bakgrund av den aktuella bedömningen.

Artikel 9

Program för undersökning och kontroll

På grundval av sin nationella verksamhet skall parterna samarbeta i fråga om undersökning, kontroll och utvärdering.

1. I detta syfte skall de

- harmonisera eller göra de metoder för undersökning, kontroll och utvärdering jämförbara som de tillämpar på nationell nivå, särskilt när det gäller vattenkvalitet, kontroll av utsläpp, prognoser för högvatten och vattenbalans, så att de resultat som skall ingå i den gemensamma undersöknings-, kontroll- och utvärderingsverksamheten är jämförbara,
- utveckla samordnade eller gemensamma kontrollsystem, i vilka stationära eller mobila mätinstrument samt kommunikations- och databearbetningsanläggningar utnyttjas,
- utarbeta och genomföra gemensamma program för undersökning av flodvattnets tillstånd i Donaus vattenområde avseende både vattenkvalitet och vattenkvantitet, avlagringar och flodens ekosystem. Programmen skall ligga till grund för en bedömning av gränsöverskridande påverkan, t.ex. gränsöverskridande föroreningar och förändringar av flodsystemet, liksom när det gäller vattenbalans, översvämning och islossning,
- utveckla gemensamma eller harmoniserade metoder för undersökning, kontroll och utvärdering av avloppsvatten, inbegripet bearbetning, utvärdering och dokumentation av data med hänsyn till branschspecifika sätt att hantera begränsningar av utsläppen (bilaga II, del 1),

— utföra mätningar av relevanta punktkällor, inbegripet de föroreningar som släpps ut, (mätningar av utsläpp) och uppskatta vatteföroreningar från diffusa källor med beaktande av del 2 i bilaga II; revidera dessa underlag i enlighet med det aktuella tillståndet.

2. De skall i synnerhet komma överens om kontrollställen, kännetecknen på vattenkvaliteten och de parametrar för förorening enligt vilka Donau regelbundet och tillräckligt ofta skall bedömas, varvid hänsyn skall tas till det berörda vattendragets ekologiska och hydrologiska karaktär och till de typiska utsläppen av föroreningar inom detta vattenområde.
3. Parterna skall genom en harmoniserad metodik fastställa både den inhemska vattenbalansen och den allmänna vattenbalansen i Donaubäckenet. Parterna skall i detta syfte i erforderlig utsträckning bidra med samordnade data som genom tillämpning av den harmoniserade metodiken är tillräckligt jämförbara. På samma dataunderlag kan även vattenbalanserna för Donaus viktigare bifloder sammanställas.
4. De skall med jämna mellanrum utvärdera Donaus vattenkvalitet och de framsteg som de gjort genom sina åtgärder för förebyggande, kontroll och minskning av de gränsöverskridande effekterna. Resultaten skall presenteras för allmänheten i lämpliga publikationer.

Artikel 10

Rapporteringskyldighet

Parterna skall till Internationella kommissionen redovisa de underlag som kommissionen behöver för att utföra sina uppgifter. Dessa redovisningar skall särskilt omfatta följande:

- a) Rapporter och handlingar som anges i denna konvention eller begärs av kommissionen.
- b) Information om förekomst, ingående, ändring av eller frånträdande från bilaterala och multilaterala avtal och fördrag som reglerar Donaus och dess vattenområdes skydd och försörjning eller som är av betydelse för frågor i samband därmed.
- c) Information om parternas gällande lagar, förordningar och andra föreskrifter som reglerar Donaus och dess vattenområdes skydd och försörjning eller som är av betydelse för frågor i samband därmed.
- d) Meddelanden om på vilket sätt, inom vilken tid och för vilka kostnader de åtgärdsinriktade besluten kommer att genomföras på nationell nivå, t.ex. rekommendationer, program och åtgärder, senast inom en

överenskommen tidsfrist efter det att Internationella kommissionen fattat sitt beslut.

- e) Utseende av de för samarbetet behöriga institutioner som Internationella kommissionen eller övriga parter skall vända sig till inom ramen för denna konvention.
- f) Meddelanden om planerade verksamheter som på grund av sin karaktär kan komma att ha en gränsöverskridande påverkan.

Artikel 11

Samråd

1. Efter att ha utbytt informationer skall parterna på begäran av en eller flera andra berörda parter inleda överläggningar om de planerade verksamheter som avses i artikel 32 och som kan ha en gränsöverskridande påverkan, i den mån detta informationsutbyte och dessa överläggningar inte redan ingår i ett bilateralt eller annat internationellt samarbete. Överläggningarna skall i regel hållas inom ramen för Internationella kommissionen och har till syfte att finna en lösning.

2. Innan ett beslut om den planerade verksamheten fattas skall de behöriga myndigheterna — såvida det inte föreligger fara vid dröjsmål — avvakta resultatet av överläggningarna, förutsatt att de avslutas senast inom ett år efter det att de påbörjades.

Artikel 12

Informationsutbyte

1. Parterna skall i enlighet med Internationella kommissionens beslut utbyta data som finns att tillgå med rimlig lätthet beträffande bl.a. följande:

- a) De allmänna betingelserna för flodmiljön i Donaus vattenområde.
- b) De erfarenheter som vunnits vid tillämpningen av bästa tillgängliga teknik samt resultaten av forskning och utveckling.
- c) Data om utsläpp och undersökningar.
- d) Åtgärder som vidtagits och planeras för att förebygga, kontrollera och minska den gränsöverskridande påverkan.
- e) Föreskrifter för utsläpp av avfall.
- f) Olyckor där för vatten farliga ämnen är inblandade.

2. För att harmonisera gränsvärdena för utsläppen skall parterna utbyta information om sina bestämmelser.

3. Om en part får en begäran från en annan part om att överlämna uppgifter som inte är tillgängliga, skall den förstnämnda parten bemöda sig om att uppfylla denna begäran, men den får då som villkor ställa upp att den part som begär uppgifterna betalar en rimlig summa för insamlandet och i förekommande fall bearbetningen av dessa.

4. För genomförandet av denna konvention skall parterna underlätta utbyte av bästa tillgängliga tekniker, särskilt genom att främja kommersiellt utbyte av tillgänglig teknik, direkta industriella kontakter och samarbete, däribland samriskföretag, samt genom utbyte av informationer, erfarenheter och tekniskt stöd. Parterna skall också genomföra gemensamma utbildningsprogram samt anordna seminarier och möten i samband härmed.

5. Bestämmelserna i denna konvention skall inte inverka på parternas rättigheter eller skyldigheter enligt deras nationella lagar och andra författningar eller rättspraxis och tillämpliga internationella författningar om skydd för personuppgifter, immateriell äganderätt, inbegripet industri- och affärshemligheter eller nationell säkerhet.

6. Om en part ändå beslutar att överlämna sådana skyddade uppgifter till en annan part, skall den part som tar emot dessa iakta att uppgifterna är konfidentiella och beakta de villkor under vilka de lämnats och får endast använda dessa uppgifter för de syften för vilka de överlämnats.

Artikel 13

Sekretesskydd för överlämnad information

I den mån industri- och affärshemligheter eller andra konfidentiella uppgifter överlämnas i anslutning till denna konvention och i enlighet med nationell lagstiftning, skall de mottagande parterna iakta att uppgifterna är sekretessbelagda genom att inte använda dem i andra syften än dem som anges i konventionen, publicera dem eller på annat sätt låta tredje man få tillgång till dem. Om en part känner sig oförmögen att uppfylla denna skyldighet när det gäller konfidentiella uppgifter som överlämnats till den, skall den omedelbart underrätta den part som överlämnat uppgifterna om detta och skicka

tillbaka dem. Personuppgifter skall överlämnas till parterna i enlighet den nationella lagstiftningen hos den part som överlämnat dem. Mottagaren får endast använda personuppgifterna för det syfte och på de villkor som den som lämnat dem angett.

Artikel 14

Information till allmänheten

1. Parterna skall se till att deras behöriga myndigheter åläggs att på varje rimlig begäran av fysiska och juridiska personer så snart som möjligt ställa information om tillståndet eller kvaliteten på flodmiljön i Donaubäcken till förfogande mot en rimlig avgift, utan att dessa personer behöver motivera sitt intresse i saken.
2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel och som offentliga myndigheter förfogar över får lämnas i skriftlig form, som bild, i muntlig form eller i databaserad form.
3. Bestämmelserna i denna artikel skall inte inverka på parternas rätt att i enlighet med deras nationella lagstiftning eller gällande internationella författningar avslå en sådan begäran, om den berör
 - a) sekretessen när det gäller myndighetsutövning, internationella relationer och nationellt försvar,
 - b) den allmänna säkerheten,
 - c) fall som hänskjutits till domstol, som är eller har varit föremål för en rättslig utredning, inbegripet utredning om disciplinära åtgärder, eller är föremål för en förundersökning,
 - d) affärs- och industrihemligheter samt immateriell äganderätt,
 - e) sekretessen när det gäller personuppgifter eller personfiler,
 - f) material som överlämnats av tredje man utan att denne är rättsligt förpliktad att göra det,
 - g) material som om det lämnas ut sannolikt skulle skada den miljö som det rör.
4. En offentlig myndighet skall så snart som möjlig lämna ett svar till den person som begär information. Skälen till att avslå en begäran om information måste lämnas skriftligt.

Artikel 15

Forskning och utveckling

1. För att främja syftena med denna konvention skall parterna inrätta kompletterande eller gemensamma vetenskapliga eller tekniska forskningsprogram och, i enlighet med ett förfarande som skall fastställas av Internationella kommissionen, till kommissionen överlämna
 - a) resultaten av sådan kompletterande, gemensam eller annan relevant forskning som de offentliga myndigheterna har tillgång till,
 - b) relevanta delar av andra vetenskapliga och tekniska forskningsprogram.
2. Därvid skall parterna beakta det arbete som utförs eller stöds av på dessa områden verksamma internationella organisationer och instanser.

Artikel 16

Meddelande-, varnings- och alarmsystem, beredskapsplaner

1. Parterna skall upprätta samordnade eller gemensamma meddelande-, varnings- och alarmsystem i bäcken i den utsträckning det behövs för att komplettera de system som upprättats och drivs på bilateral nivå. De skall samråda om medel och metoder för att harmonisera de nationella meddelande-, varnings- och alarmsystemen samt beredskapsplanerna.
2. Parterna skall inom ramen för Internationella kommissionen meddela varandra vilka behöriga myndigheter eller kontaktställen som utsetts för detta syfte vid nödsituationer, t.ex. olyckshändelser som vållar förorening, andra kritiska vattentillstånd, översvämningar och risker vid islossning. De behöriga myndigheterna skall för detta ändamål samarbeta för att vid behov göra upp beredskapsplaner som kompletterar befintliga planer på bilateral nivå.
3. Om en behörig myndighet fastställer att det föreligger en plötslig ökning av farliga ämnen i Donau eller dess vattenområde eller får meddelande om en katastrof eller en olycka som kan medföra allvarliga skadeverkningar på Donaus vattenkvalitet och vara till förfång för de Donaustater som ligger nedåt floden, skall denna myndighet omedelbart underrätta de kontaktställen som utsetts och Internationella kommissionen i enlighet med det förfarande som kommissionen infört.

4. För att bekämpa och minska de risker som uppstår vid översvämning och islossning, skall de behöriga myndigheterna omedelbart underrätta de Donaustater som ligger nedåt floden och som kan påverkas därav samt Internationella kommissionen om högvattnets tillväxt och avrinning samt ge prognoser om isriskerna.

Artikel 17

Ömsesidigt bistånd

1. I det vidgade samarbetets intresse och för att underlätta uppfyllandet av förpliktelserna i denna konvention, särskilt om en kritisk situation för vattnets tillstånd skulle uppstå, skall parterna bistå varandra på begäran av andra parter.

2. Internationella kommissionen skall utarbeta förfaranden för ömsesidigt bistånd, där bl.a. följande aspekter ingår:

- a) Ledning, kontroll, samordning och övervakning av biståndet.
- b) Lokala anordningar och tjänster som skall ställas till förfogande av den part som begär biståndet, däribland i förekommande fall ett underlättande av gränsformalitetserna.
- c) Uppgörelser om ersättning till den part eller dess personal som lämnat biståndet och, om så krävs, om transitering genom tredje fördragsslutande parts territorium.
- d) Metoder för återgåldande av hjälpinsatser.

DEL III

INTERNATIONELL KOMMISSION

Artikel 18

Inrättande, uppgifter och befogenheter

1. För förverkligandet av målen och bestämmelserna i denna konvention skall en internationell kommission för skyddet av Donau inrättas, här kallad "Internationella kommissionen". Parterna skall samarbeta inom ramen för Internationella kommissionen. För att parternas förpliktelser enligt artiklarna 1—18 skall omsättas i prakti-

ken skall Internationella kommissionen utarbeta förslag och rekommendationer som riktar sig till parterna.

2. Internationella kommissionens sammansättning och arbetsordning liksom dess befogenheter regleras närmare i kommissionens stadga i bilaga IV till denna konvention.

3. Utöver de uppgifter som kommissionen uttryckligen ålagts har den befogenhet att behandla alla andra frågor som parterna ger den i uppdrag att ta upp inom ramen för artikel 3 i denna konvention.

4. Verkställandet av de beslut som fattas av Internationella kommissionen stöds av parternas skyldighet att rapportera till kommissionen i enlighet med artikel 10, liksom av bestämmelserna i denna konvention om den nationella förankringen och genomförandet av det multilaterala samarbetet.

5. Internationella kommissionen skall granska de erfarenheter som vunnits vid genomförandet av denna konvention och, i den mån det är befogat, förelägga parterna ändringar eller tillägg till konventionen och utarbeta underlag för ytterligare regleringar av skyddet och vattenförsörjningen av Donau och dess vattenområde.

6. Internationella kommissionen skall besluta om samarbete med internationella och nationella organisationer eller andra instanser som är engagerade i eller intresserade av skyddet och vattenförsörjningen av Donau och dess vattenområde eller av allmänna frågor om vattenskydd och vattenförsörjning. Detta samarbete skall syfta till att öka samordningen och undvika dubbelarbete.

Artikel 19

Övergångsbestämmelser rörande Bukarestdeklarationen

Det arbete som utförts av parterna på grundval av den deklaration om samarbete mellan Donauländerna om problemen med Donaus vattenförsörjning, särskilt skyddet av Donau mot föroreningar, som undertecknades den 13 december 1985 (Bukarestdeklarationen) av parterna inom arbetsgrupperna för vattenkvalitet, information och prognoser om högvatten samt vattenbalans skall överföras och ingå inom ramen för denna konvention.

DEL IV

FÖRFARANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Bilagornas giltighet

Bilagorna I—V utgör en integrerad del av denna konvention, dock med iakttagande av artikel 23.

Artikel 21

Redan ingångna avtal och tilläggsavtal

Parterna skall på jämlik och ömsesidig grund anpassa befintliga bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser, om detta krävs för att undanröja sådant som står i strid med de grundläggande principerna i denna konvention, och skall ingå kompletterande avtal eller andra överenskommelser då så är lämpligt.

Artikel 22

Parternas konferens

1. Parterna skall sammanträda på rekommendation av Internationella kommissionen.

2. Vid dessa möten skall parterna särskilt behandla politiska principfrågor om genomförandet av denna konvention på grundval av Internationella kommissionens rapportering och skall anta lämpliga rekommendationer och beslut.

3. Den part vars delegationsledare fungerar som ordförande i Internationella kommissionen skall också vara ordförande vid dessa möten.

4. Parternas konferens har befogenhet att avge rekommendationer eller fatta beslut, om delegationer från minst tre fjärdedelar av parterna efter en i laga ordning utfärdad kallelse är närvarande. Om inte annat föreskrivs i denna konvention, skall parternas konferens så långt möjligt eftersträva att komma fram till ett enhälligt beslut. Om detta inte är möjligt skall ordförande förklara att alla bemödanden gjorts för att nå enighet. Efter en sådan förklaring kan en rekommendation lämnas eller ett beslut fattas med fyra femtedels majoritet av de närvarande och röstande parterna.

5. Beslutet är bindande från den första dagen i den elfte månaden efter den dag då beslutet antogs för alla parter som röstade för det och som inte under den perioden skriftligt anmält till exekutivsekreteraren att de inte har möjlighet att anta beslutet. En sådan anmälan kan dock återtas när som helst; återtagandet gäller i och med att exekutivsekreteraren tar emot anmälan. Ett sådant beslut blir bindande för alla andra parter som skriftligt anmält till exekutivsekreteraren att de kan anta beslutet från den tidpunkt då anmälan mottogs eller från den första dagen i den elfte månaden efter den dag då beslutet antogs, varvid den tidpunkt som är senast gäller.

6. Om emellertid rekommendationen eller beslutet skulle ha ekonomiska konsekvenser, får rekommendationen eller beslutet endast antas enhälligt.

Artikel 23

Ändringar av konventionen

Konventionen skall ändras på följande sätt:

1. Varje part får föreslå en ändring av konventionen. Texten till ändringsförslaget tillsammans med ett förslag om att sammankalla parternas konferens skall skriftligt vidarebefordras av depositarien till parterna.

2. Om minst tre fjärdedelar av parterna stöder förslaget att sammankalla parternas konferens, skall depositarien sammankalla den inom tre månader på den plats där Internationella kommissionen har sitt säte.

3. För att ett ändringsförslag skall kunna antas vid parternas konferens krävs enhällighet.

4. Den antagna ändringen skall av depositarieregeringen underställas parterna för ratificering, godtagande eller godkännande. Ratificering, godtagande eller godkännande skall skriftligt anmälas till depositarieregeringen.

5. Ändringen skall för de parter som ratificerat, godtagit eller godkänt den träda i kraft den trettionde dagen efter det att depositarieregeringen mottagit anmälan om den ratificerats, godtagits eller godkänts från minst fyra femtedelar av parterna. Ändringen skall därefter träda i kraft för varje annan part den trettionde dagen efter det att denna part deponerat sitt instrument för ratificering, godtagande eller godkännande av ändringen.

6. Bilagorna I, II och III får ändras av Internationella kommissionen i enlighet med artikel 5 i dess stadga.

Artikel 24

Biläggande av tvister

1. Om en tvist uppstår mellan två eller flera parter om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention, skall de eftersträva en lösning genom förhandlingar eller någon annan form för att bilägga tvisten som parterna i tvisten kan acceptera, i förekommande fall med hjälp av Internationella kommissionen.

2. a) Om de tvistande parterna inte kan lösa tvisten i enlighet med punkt 1 i denna artikel inom en rimlig tid som dock får vara högst tolv månader efter det att den anmäls av en av parterna till Internationella kommissionen, skall tvisten överlämnas för att genom ett bindande beslut biläggas på ett av följande fredliga sätt:

— Internationella domstolen.

— Av skiljedom i enlighet med bilaga V till denna konvention.

b) Vid ratificeringen, godtagandet eller vid godkännandet av eller vid anslutningen till denna konvention eller vid någon senare tidpunkt kan en part till depositarien skriftligt anmäla att den när det gäller en tvist som inte lösts i enlighet med punkt 1 i denna artikel accepterar ett eller båda de sätt att bilägga tvisten som anges i punkt a i detta stycke.

c) Om de tvistande parterna har godtagit båda sätten att lösa tvisten som anges i punkt a i detta stycke, skall tvisten hänskjutas till Internationella domstolen, om inte parterna kommer överens om något annat.

d) Om de tvistande parterna inte har godtagit samma sätt att lösa tvisten enligt punkt a i detta stycke, skall tvisten överlämnas till skiljeförfarande.

e) En part som inte har gjort någon anmälan enligt punkt b i detta stycke eller vars anmälan inte längre är giltig, anses ha godtagit ett skiljeförfarande.

Artikel 25

Undertecknande

Denna konvention skall vara öppen för undertecknande i Sofia den 29 juni 1994 av de Donaustater som har alla de rättigheter och privilegier som medlemskap i Förenta nationerna medför enligt FN-stadgan, samt av Europeiska gemenskapen och andra regionala organisationer för ekonomisk integration till vilka de som medlemmar överfört befogenheter i frågor som faller inom ramen för denna konvention.

Artikel 26

Ratificering, godtagande eller godkännande

Denna konvention kräver ratificering, godtagande eller godkännande. Instrumentet avseende ratificering, godtagande eller godkännande skall deponeras hos Rumäniens regering, som skall vara depositarie för konventionen.

Artikel 27

Ikraftträdande

Denna konvention träder i kraft den nittionde dagen efter depositionen av det nionde instrumentet avseende ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning. För varje stat eller regional organisation för ekonomisk integration som ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till konventionen efter depositionen av det nionde instrumentet avseende ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning träder denna konvention i kraft den nittionde dagen efter det att en sådan stat eller regional organisation för ekonomisk integration deponerat sitt instrument avseende ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning.

Artikel 28

Anslutning, deltagande

1. En sådan stat eller regional organisation för ekonomisk integration som avses i artikel 25 i denna konvention, som inte undertecknat denna konvention kan ansluta sig till den. Instrumentet avseende anslutningen skall förvaras hos depositarien.

2. Parterna kan i samförstånd inbjuda andra stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration att ansluta sig till konventionen eller att delta med konsultativ status.

*Artikel 29***Frånträdande**

En part får när som helst efter fem år räknat från dagen för denna konventions ikraftträdande för parten i fråga frånträda konventionen genom skriftlig underrättelse till depositarien. Varje sådant frånträdande träder i kraft ett år efter det att depositarien mottagit underrättelsen.

*Artikel 30***Depositariens funktioner**

Depositarieregeringen skall utöva funktionen som depositarie för denna konvention. Depositarien skall särskilt underrätta parterna om följande:

- a) Depositionen av instrumenten avseende ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning, om frånträdande eller andra uppgifter, deklARATIONER och dokument som föreskrivs i denna konvention.
- b) Datum då denna konvention träder i kraft.

*Artikel 31***Giltiga texter, deposition**

Originalen av denna konvention, där de engelska och tyska texterna äger lika giltighet, skall deponeras hos Rumäniens regering som skall överlämna bevitnade kopior av det till parterna.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat denna konvention om samarbete för skydd och ett hållbart utnyttjande av Donau (Donauskyddskonventionen).

Upprättad i Sofia den 29 juni 1994.

BILAGA I

DEL 1

Bästa tillgängliga teknik

1. Vid utnyttjandet av bästa tillgängliga teknik skall särskild vikt läggas vid sådana till buds stående teknologier som inte skapar avfallsproblem.
2. Med begreppet bästa tillgängliga teknik avses de senaste rönen inom teknisk utveckling (vetenskaplig ståndpunkt) av processer, utrustning och arbetsmetoder som påvisar en viss åtgärds praktiska lämplighet när det gäller att begränsa utsläpp, utströmning och avfall. Vid fastställandet av om en viss kombination av processer, utrustning och arbetsmetoder erbjuder bästa tillgängliga teknik, rent allmänt eller i det enskilda fallet, skall följande särskilt beaktas:
 - a) Jämförbara processer, utrustningar och metoder som på senaste tid prövats med lyckat resultat.
 - b) Tekniska framsteg och nya landvinningar inom den vetenskapliga forskningen.
 - c) Sådana teknikers tillämpbarhet ur ekonomisk synpunkt.
 - d) Den tid som krävs för installation i såväl nya som befintliga anläggningar.
 - e) De aktuella utströmningarnas art och omfattning.

3. Av detta följer att det som utgör bästa tillgängliga teknik när det gäller en viss process ändras med tiden i takt med tekniska framsteg, ekonomiska och sociala faktorer samt nya landvinningar inom den vetenskapliga forskningen.
4. I den mån tillämpningen av bästa tillgängliga teknik inte leder till godtagbara resultat när det gäller minskningen av utsläpp och utströmning, måste ytterligare åtgärder vidtas.
5. Begreppet *teknik* omfattar såväl den använda teknologin som det sätt på vilket installationen planeras, byggs, underhålls, drivs och avvecklas.

DEL 2

Största möjliga miljöhänsyn

1. Med största möjliga miljöhänsyn avses en tillämpning av den optimala kombinationen av strategier för miljökontroll och miljöåtgärder inom olika sektorer.
2. Vid fastställandet av vilken kombination av åtgärder som rent allmänt eller i det enskilda fallet erbjuder största möjliga miljöhänsyn skall särskilt följande beaktas:
 - Principen om förebyggande skydd.
 - Produktens miljörisker och risker förknippade med dess framställning, användning och slutliga omhändertagande (ansvarsprincipen).
 - Ersättande med mindre förorenande verksamheter eller ämnen och sparande av resurser, inbegripet energi (minimeringsprincipen).
 - Användningsområdets omfattning.
 - Tänkbara fördelar och nackdelar för miljön vid användning av alternativa material och verksamheter.
 - Framsteg och nya landvinningar inom den vetenskapliga forskningen.
 - Den tid som krävs för genomförandet.
 - Sociala och ekonomiska faktorer.
3. Av detta följer att det som utgör största möjliga miljöhänsyn när det gäller en viss miljöpåverkande företeelse ändras med tiden i takt med tekniska framsteg, ekonomiska och sociala faktorer samt nya landvinningar inom den vetenskapliga forskningen.
4. I den mån tillämpningen av största möjliga miljöhänsyn inte leder till för miljön godtagbara resultat, måste ytterligare åtgärder vidtas och begreppet *största möjliga miljöhänsyn* omdefinieras.

BILAGA II

INDUSTRISEKTORER OCH FARLIGA ÄMNEN

DEL 1

Förteckning över industrisektorer och företag

1. *Inom uppvärmings-, energi- och gruvindustrisektorerna:*
 - a) Hantering av rökgaser, frånluft, slagg, kondensater från förbränningsanläggningar.
 - b) Kylsystem.
 - c) Bearbetning av kol och malm.
 - d) Förädling av kol och återvinning av biprodukter av kol, brikettering.
 - e) Framställning av brunkol, aktivt kol och sot.

2. *Inom sten- och jordindustrin, byggnadsmaterial-, glas- och keramiksektorerna:*
 - a) Framställning av fibercement och fibercementprodukter.
 - b) Framställning och bearbetning av glas, glasfiber och mineralfiber.
 - c) Framställning av keramiska produkter.
3. *Inom metallsektorn:*
 - a) Metallbearbetning och metallförädling:
galvaniseringsverkstäder, betningsanläggningar, anodytbehandlingsanläggningar, högpoleringsanläggningar, varmförzinkningsanläggningar, härdningsverkstäder, kretskortstillverkning, batteritillverkning, emaljföretag, mekaniska verkstäder och sliperier.
 - b) Framställning av järn och stål, inbegripet gjuterier.
 - c) Framställning av icke-järnmetaller, inbegripet gjuterier.
 - d) Framställning av ferrolegeringar.
4. *Inom sektorn för oorganisk kemi:*
 - a) Framställning av kemiska grundämnen.
 - b) Framställning av mineraliska syror, baser och salter.
 - c) Framställning av alkalier, alkalilut och klor genom alkalikloridelektrolys.
 - d) Framställning av mineralgödsel (med undantag av kaligödsel), fosforsyresalter, foderfosfater.
 - e) Framställning av natiumkarbonat.
 - f) Framställning av korund.
 - g) Framställning av oorganiska pigment och mineralfärger.
 - h) Framställning av halvledare, likriktare och fotoceller.
 - i) Framställning av sprängämnen, inbegripet fyrverkeripjäser.
 - j) Framställning av högdispersa oxider.
 - k) Framställning av bariumföreningar.
5. *Inom sektorn för organisk kemi:*
 - a) Framställning av kemiska grundämnen.
 - b) Framställning av färgämnen, färger och målarfärg.
 - c) Framställning och bearbetning av plastfiber.
 - d) Framställning och bearbetning av plast, gummi och kautschuk.
 - e) Framställning av organiska halogenföreningar.
 - f) Framställning av organiska sprängämnen och fasta bränslen.
 - g) Framställning av tillsatser till läder-, pappers- och textilproduktion.
 - h) Framställning av läkemedel.
 - i) Framställning av biocider.
 - j) Framställning av ämnen för tillverkning av tvätt- och rengöringsmedel.
 - k) Framställning av kosmetika.
 - l) Framställning av gelatin, lim och klister.
6. *Inom sektorn för mineraloljor och syntetiska oljor:*
 - a) Förädling av petroleum och raffinering av petroleumprodukter, framställning av kolväten.
 - b) Återvinning av olja från blandningar av olja och vatten, separeringsanläggningar, återvinning och bearbetning av spillolja.
 - c) Framställning av syntetiska oljor.

7. *Inom sektorn för tryckerier, reprocentraler, ytbehandling och framställning av plastmaterial i ark samt andra former av bearbetning av hartser och plaster:*
- Framställning av tryck och grafiska produkter, reprocentraler.
 - Laboratorier för tryckning och framkallning.
 - Framställning av folie, bild- och ljudbärare.
 - Framställning av laminerade eller impregnerade material.
8. *Inom trä-, pappers- och cellulosa-sektorema:*
- Framställning av cellulosa, papper och papp.
 - Framställning och laminering av träfiberplattor.
9. *Inom textil-, läder- och päls-sektorema:*
- Textilframställning och textilförädling.
 - Läderframställning och läderförädling, framställning av läderfiber och päls.
 - Kemtvätt, tvättinrättningar för tvätt av putsdukar och ylletvätt.
10. *Andra sektorer:*
- Återvinning, hantering, lagring, lastning och lossning samt omhändertagande av avfall och restprodukter; lagring, lastning och lossning och tappning av kemikalier.
 - Medicinsk och naturvetenskaplig forskning och utveckling, sjukhus, läkarpraktiker, röntgeninstitut, laboratorier och testningslokaler.
 - Företag för industrirengöring och rengöring av industricontainrar.
 - Verkstäder för fordon och fordonstvätt.
 - Vattenrening.
 - Målar- och lackeringsverkstäder.
 - Framställning och bearbetning av växt- och djurextrakt.
 - Framställning och bearbetning av mikroorganismer och virus genom in vitro nykombinerade nukleinsyror.
 - Industrisektorer som använder radioaktiva ämnen (kärnkraftsindustrin).

DEL 2

Vägledande förteckning över farliga ämnen och grupper av ämnen

A. *Prioriterade grupper av ämnen*

- Tungmetaller och deras föreningar.
- Organiska halogenföreningar.
- Organiska föreningar av fosfor och tenn.
- Växtskyddsmedel, pesticider (fungicider, herbicider, insekticider, algicider) och kemikalier som används för impregnering av trä, cellulosa, papper, hudar och textilier, etc.
- Petroleumbaserade oljor och kolväten.
- Andra organiska föreningar som är särskilt skadliga för vattenmiljön.
- Oorganiska kräve- och fosforföreningar.
- Radioaktiva ämnen, inbegripet avfall.

B. *Enskilda farliga ämnen*

Eftersom det föreligger betydande skillnader när det gäller hur farliga de ämnen är som ingår i en viss grupp, är det nödvändigt att särskilt ange vissa enskilda ämnen som i praktiken kan spela avgörande roll.

Ämnen	CAS-nummer	Ämnen	CAS-nummer
1. Kvicksilver	7439976	21. Trifluralin	1582098
2. Kadmium	7440439	22. Endosulfan	115297
3. Koppar	7440508	23. Simazin	122349
4. Zink	i. t.	24. Atrazin	1912249
5. Bly	7439921	25. Tributyltennföreningar	—
6. Arsenik	7440382	26. Trifenyltennföreningar	—
7. Krom	i. t.	27. Azinfosetyl	2642719
8. Nickel	7440020	28. Azinfosmetyl	86500
9. Bor	i. t.	29. Fenitroton	122145
10. Kobolt	i. t.	30. Fention	55389
11. Selen	7782492	31. Malation	121755
12. Silver	i. t.	32. Paration	56382
13. Driner	—	33. Parationmeyl	298000
14. HCH	608731	34. Diklorvos	62737
15. DDT	50293	35. Trikloretylen	79016
16. Pentaklorfenol	87865	36. Tetrakloretylen	127184
17. Hexaklorbenzol	118741	37. Triklorbenzol	—
18. Hexaklorbutadien	87683	38. Dikloretan 1,2	107062
19. Koltetraklor	56235	39. Trikloretan	71556
20. Kloroform	67663	40. Dioxiner	i. t.

BILAGA III

ALLMÄNNA RIKTLINJER RÖRANDE MÅL OCH KRITERIER FÖR VATTENKVALITET (*)

Vid uppställandet av mål och kriterier för speciella sträckor av Donau och för ytvattnet i dess vattenområde skall man

- beakta att den rådande vattenkvaliteten bevaras eller, om så krävs, förbättras,
- syfta till att minska den genomsnittliga halten av föroreningar och koncentrationer (särskilt av farliga ämnen) till bestämda värden och inom en viss bestämd tid,
- beakta de speciella kraven på vattenkvalitet för dricksvattenförsörjning och bevattning,
- beakta de speciella kraven som gäller känsliga och särskilt skyddade vatten och deras miljö, t.ex. sjöar, skyddsområden för strandfiltrerat vatten och våtmarker,
- grunda sig på en tillämpning av biologiska klassificeringsmetoder och kemiska analyser för att på medellång och längre sikt kunna kontrollera att vattenkvaliteten bevaras och förbättras,
- beakta i vilken utsträckning målen uppnås och i vilka enskilda fall ytterligare skyddsåtgärder kan bli nödvändiga.

(*) Målen och kriterierna för vattenkvaliteten utformas i regel från fall till fall, och de anpassas i sina enskildheter till rådande förhållanden i fråga om ekosystemen, vattentillgångarna och deras utnyttjande. Därför lämnas inom ramen för denna konvention endast allmänna riktlinjer till parterna.

*BILAGA IV***STADGA FÖR DEN INTERNATIONELLA KOMMISSIONEN TILL SKYDD AV DONAU**

Utöver vad som föreskrivs i artikel 18 skall Internationella kommissionens sammansättning och förfaranden utformas enligt nedan:

*Artikel 1***Sammansättning**

1. Internationella kommissionen består av delegationer som utsetts av parterna. Varje part utser högst fem delegater, inräknat delegationsledaren och dennes ställföreträdare.
2. Därutöver kan varje delegation adjungera ett tillräckligt antal sakkunniga för behandling av särskilda frågor. Deras namn skall meddelas Internationella kommissionens sekretariat.

*Artikel 2***Ordförandeskap**

1. Ordförandeskapet utövas av parterna för ett år i taget efter bokstavsordning (engelska språket). Den delegation som har att svara för ordförandeskapet utser en av sina medlemmar att vara kommissionens ordförande.
2. Vid kommissionens sammanträden för som regel inte ordföranden sin delegations talan.
3. Närmare bestämmelser om ordförandeskapet skall fastställas av Internationella kommissionen och tas in i dess arbetsordning.

*Artikel 3***Möten**

1. Internationella kommissionen sammanträder till ordinarie möte minst en gång om året efter kallelse av ordföranden och på plats som han bestämmer.
2. Ordföranden skall på begäran av minst tre delegationer kalla till extra möten.
3. Mellan kommissionens sammanträden kan överläggningar mellan delegationerna äga rum.
4. Ordföranden föreslår punkterna på dagordningen. Denna skall innehålla en rapportering av Ständiga arbetsgruppen och dess expertgrupper. Varje delegation har rätt att föreslå punkter på dagordningen som den vill ha behandlade. Ordningföljden för punkterna på dagordningen skall fastställas genom majoritetsbeslut av kommissionen.

*Artikel 4***Beslutsfattande**

1. Varje delegation har en röst.
2. Trots bestämmelsen i punkt 1 i denna artikel har Europeiska gemenskapen i frågor inom sitt befogenhetsområde rätt till ett antal röster som är lika med det antal medlemsstater som är parter i denna konvention. Gemenskapen får inte utöva sin rösträtt i frågor där dess medlemsstater gör det och omvänt.
3. Internationella kommissionen är beslutsförmäsig då delegationer från minst två tredjedelar av parterna är närvarande.
4. Förhandlingarna kan föras skriftligt på de villkor som skall fastställas i kommissionens arbetsordning.

*Artikel 5***Beslutsfattande**

1. Beslut och rekommendationer skall antas enhälligt av kommissionens delegationer. Om enighet inte kan uppnås skall kommissionens ordförande förklara att alla bemödanden att uppnå enighet har varit resultatlösa. Om inte annat föreslås i konventionen skall i så fall kommissionen anta beslut och rekommendationer med fyra femtedelars majoritet av de närvarande och röstande delegationerna.
2. Beslutet är bindande från den första dagen i den elfte månaden efter den dag då beslutet antogs för alla parter som röstade för det och som inte under den perioden skriftligt anmält till exekutivsekreteraren att de inte har möjlighet att anta beslutet. En sådan anmälan kan dock återtas när som helst; återtagandet gäller i och med att exekutivsekreteraren tar emot anmälan. Ett sådant beslut blir bindande för alla andra parter som skriftligt anmält till exekutivsekreteraren att de kan anta beslutet från den tidpunkt då anmälan mottogs eller från den första dagen i den elfte månaden efter den dag då beslutet antogs, varvid den tidpunkt som är senast gäller.

*Artikel 6***Expertgrupper**

1. Internationella kommissionen skall inrätta en ständig arbetsgrupp. För enskilda arbetsområden och för särskilda frågor skall permanenta eller tillfälliga expertgrupper inrättas.
2. Den ständiga arbetsgruppen och expertgrupperna skall sättas samman av delegater och experter utsedda av kommissionens delegationer.
3. I den ständiga arbetsgruppen medverkar delegater från samtliga parter. Kommissionen utser dess ordförande och fastställer högsta antalet medlemmar i den. Kommissionen skall också fastställa antalet experter som skall delta i expertgrupperna.

*Artikel 7***Sekretariat**

1. Ett permanent sekretariat inrättas härmed.
2. Det permanenta sekretariatet skall ha sitt säte i Wien.
3. Internationella kommissionen skall tillsätta en exekutivsekreterare och föranstalta om förordnande av ytterligare personal alltefter behov. Kommissionen fastställer exekutivsekreterarens tjänsteansvar liksom tjänstperiodens längd och tjänstens befogenheter.
4. Exekutivsekreteraren skall verkställa de åtgärder som krävs för genomförandet av denna konvention och för kommissionens verksamhet, liksom de andra uppgifter som anförtros honom av kommissionen i enlighet med dess arbetsordning och finansiella förordningar.

*Artikel 8***Anlitande av särskilda experter**

Internationella kommissionen kan anlita speciellt kvalificerade personer, vetenskapliga institutioner eller andra instanser i samband med sina undersökningar, utvärderingar av uppnådda resultat och analyser av speciella problem.

*Artikel 9***Rapporter**

Internationella kommissionen skall lämna parterna en årlig verksamhetsberättelse och vid behov andra rapporter, särskilt sådana som redovisar resultaten av dess undersökningar och utvärderingar.

*Artikel 10***Rättslig ställning och företrädande**

1. Internationella kommissionen skall ha den rättsliga ställning som krävs enligt den lagstiftning som gäller där dess sekretariat är beläget för att kunna utöva sina åligganden och nå sina mål.
2. Internationella kommissionen skall företrädas av sin ordförande. Närmare bestämmelser om hur detta skall ske anges i arbetsordningen.

*Artikel 11***Kostnader**

1. Internationella kommissionen skall anta sina egna finansiella bestämmelser.
2. Kommissionen skall fastställa en ett- eller tvåårig budget för planerade utgifter och en preliminär budget för den därpå följande perioden.
3. Kostnaderna för den totala budgeten, inklusive alla av kommissionen antagna tilläggsanslag, skall delas lika mellan parterna med undantag av Europeiska gemenskapen, såvida inte kommissionen enhälligt beslutar annorlunda.
4. Europeiska gemenskapen skall bidra till budgeten med högst 2,5 % av administrationskostnaderna.
5. Varje part skall betala kostnaderna för sina egna delegaters, experters och rådgivares deltagande.
6. Varje part skall svara för kostnaderna för pågående undersökningar och utvärderingar på det egna territoriet.

*Artikel 12***Arbetsordning**

Internationella kommissionen skall fastställa sin egen arbetsordning.

*Artikel 13***Arbetspråk**

Internationella kommissionens officiella språk skall vara tyska och engelska.

*BILAGA V***SKILJEFÖRFARANDE**

1. Det skiljeförfarande som anges i artikel 24 i denna konvention skall vara utformat enligt punkt 2–10 nedan.
2. a) Om en tvist leder till ett skiljeförfarande enligt artikel 24.2 i denna konvention, skall en skiljedomsstol upprättas på anmodan av den ena tvistande parten som riktas till motparten. I en sådan anmodan skall det anges vilken fråga skiljedomen skall avse med särskild uppgift om de artiklar i denna konvention vars tolkning eller tillämpning är omstridd.

- b) Den part som begär ett skiljeförfarande skall underrätta Internationella kommissionen om sin anmodan om inrättandet av en skiljedomstol och ange motpartens namn och vilka artiklar i denna konvention vars tolkning eller tillämpning är omstridd. Båda sidorna kan bestå av mer än en fördragsslutande part. Kommissionen skall vidarebefordra informationen till alla parterna i konventionen.
3. Skiljedomstolen skall bestå av tre ledamöter: båda parterna, såväl den eller de sökande som motparten eller motparterna skall inom två månader utse var sin skiljedomare. De båda på detta sätt utsedda skiljedomarna skall sedan inom två månader gemensamt utse den tredje skiljedomaren, som också skall vara skiljedomstolens ordförande. Denne får inte vara medborgare i något av de tvistande parternas länder eller stadigvarande bosatt där eller vara anställd av någon av dem eller ha befattat sig med målet i någon annan egenskap.
4. a) Om en av parterna i tvisten inte utser någon skiljedomare inom två månader efter anmodan, kan motparten underrätta ordföranden i Internationella domstolen om detta, som skall utse skiljedomstolens ordförande inom ytterligare en tvåmånadersperiod. Efter utnämningen skall skiljedomstolens ordförande anmoda den part som ännu inte utsett någon skiljedomare att göra detta inom två månader. Om någon skiljedomare inte har utsetts efter denna tid, skall skiljedomstolens ordförande underrätta ordföranden i Internationella domstolen, som då skall utse en skiljedomare inom ytterligare en tvåmånadersperiod.
- b) Om någon ordförande i skiljedomstolen inte har utsetts inom två månader efter det att den andre av parternas två skiljedomare har utsetts, skall ordföranden i Internationella domstolen utse ordförande inom ytterligare två månader på begäran av en av de tvistande parterna.
5. a) Skiljedomstolen skall besluta i enlighet med folkrätten och i synnerhet i enlighet med denna konvention.
- b) En skiljedomstol tillsatt enligt bestämmelserna i denna bilaga skall själv utarbeta sina förfaranderegler.
- c) Om skiljedomstolens domsrätt ifrågasätts, skall skiljedomstolen avgöra denna fråga.
6. a) Skiljedomstolens avgöranden skall både vad gäller förfarandet och saken beslutas med en majoritet av ledamöterna.
- b) Skiljedomstolen kan vidta alla lämpliga åtgärder för att fastställa sakförhållandena. Den kan på begäran av endera parten föreskriva nödvändiga tillfälliga skyddsåtgärder.
- c) Om tvister rörande samma eller liknande frågor väcks vid två eller flera skiljedomstolar som tillsatts enligt denna bilaga, får domstolarna underrätta varandra om sina förfaranden när det gäller fastställandet av sakförhållandena och så långt det är möjligt beakta dessa.
- d) Parterna skall ställa alla nödvändiga hjälpmedel till förfogande för att förfarandet skall kunna genomföras på ett effektivt sätt.
- e) En parts frånvaro utgör inget hinder för förfarandets genomförande.
7. Såvida inte skiljedomstolen på grund av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet beslutar annat, skall kostnaderna för domstolen, inklusive ersättningen till dess ledamöter, till lika delar bäras av parterna i tvisten. Domstolen skall bokföra alla sina utgifter och tillställa parterna en slutredovisning över dessa.
8. Skiljedomstolen skall meddela sin skiljedom inom fem månader från den dag då den upprättas, såvida den inte finner det nödvändigt att utsträcka tiden vilket får ske med högst fem månader.
9. Varje fördragsslutande part som har ett sådant rättsligt anspråk i den sak som är föremål för tvist som kan påverkas av avgörandet i målet, kan med domstolens samtycke inträda i förfarandet. Domstolens skiljedom är bindande för denna part på samma sätt som för de tvistande parterna.

-
10. a) Skiljedomstolens skiljedom skall innehålla en motivering. Skiljedomen skall vara slutgiltig och bindande för alla parter i tvisten. Den skall av skiljedomstolen vidarebefordras till parterna i tvisten och till Internationella kommissionen. Kommissionen skall vidarebefordra informationen till alla parter i denna konvention.
- b) Varje tvist som uppstår mellan parterna om hur skiljedomen skall tolkas eller verkställas kan av någondera parten hänskjutas till den skiljedomstol som meddelat skiljedomen eller, om denna inte kan ta upp saken till behandling, till en annan skiljedomstol som tillsatts för detta ändamål på samma sätt som den första.
-

SLUTDOKUMENT

Konferensen för undertecknandet av konventionen om samarbete för skydd och ett hållbart utnyttjande av Donau ägde rum i Sofia den 29 juni 1994.

Vid konferensen var regeringarna i följande länder representerade: Bulgarien, Kroatien, Moldavien, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike. En företrädare för Europeiska gemenskapen deltog i konferensen.

Programsamordningsbyrån — Miljöprogrammet för Donaubäckenet deltog som observatör i konferensen.

En förteckning över deltagare bifogas.

Bulgariens ställföreträdande premiärminister Evgeni Matinchev var närvarande vid mötets öppnande och hälsade deltagarna välkomna.

Konferensen utsåg Dr. Valentin Bossevsky, Bulgariens miljöminister, till ordförande.

Delegationsledarna från Bulgarien, Kroatien, Moldavien, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tyskland, Ukraina, Ungern, Österrike och Europeiska gemenskapen höll anföranden.

Konferensen behandlade och antog Konventionen om samarbete för skydd och ett hållbart utnyttjande av Donau den 29 juni 1994. Samma dag var konventionen öppen för undertecknande och undertecknades av Bulgarien, Kroatien, Moldavien, Rumänien, Slovakien, Tyskland, Ukraina, Ungern, Österrike och Europeiska gemenskapen.

Konferensen informerades om att regeringarna i Tjeckien och Slovakien ännu inte fullbordat det rättsliga förfarandet för att kunna underteckna konventionen, men att de var beredda att underteckna den snarast möjligt.

Konferensen antog en förklaring rörande vissa frågor om den interimistiska tillämpningen av konventionen. Texten bifogas detta sluddokument.

Till bekräftelse härav har undertecknade skrivit sina namnteckningar på detta sluddokument.

Upprättad i Sofia den 29 juni 1994, i ett original på engelska och ett på tyska, vars texter är äger lika giltighet och som deponeras hos den rumänska regeringen.

Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens tecknande av extra andelar till följd av beslutet att fördubbla kapitalet i Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling

(96/C 288/06)

KOM(96) 377 slutlig — 96/0204(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 25 juli 1996)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/674/EEG av den 19 november 1990⁽¹⁾ om ingående av avtalet om inrättandet av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

med beaktande av följande:

Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling fick ett startkapital på 10 miljarder ecu, av vilket Europeiska gemenskapen tecknade tre procent.

De insatser som görs av banken får inte överskrida de gränser som fastslås i avtalet och som är beroende av storleken på bankens kapital. Banken förväntas uppnå denna gräns år 1997.

⁽¹⁾ EGT nr L 372, 31.12.1990, s. 1.

Vid sitt årsmöte i Sofia den 15 april 1996 beslöt bankens direktion, i enlighet med artikel 4.3 i avtalet, att fördubbla det godkända andelskapitalet för banken.

Gemenskapen har enligt beslutet fullmakt att teckna ytterligare 30 000 andelar för vardera 10 000 ecu.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska gemenskapen skall teckna ytterligare 30 000 andelar på vardera 10 000 ecu i Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling i enlighet med villkoren i resolutionen i bilagan.

Artikel 2

Rådets ordförande skall på gemenskapens vägnar deponera ett teckningsbevis.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA

(Styrelseledamöternas resolutionstext, som det hänvisas till i artikel 1)

RESOLUTION nr 59

Ökning av det godkända andelskapitalet och tecknande därav

Efter att ha genomfört en undersökning av bankens framtida resursbehov enligt styrelsens resolution nr 50, har bankdirektionen överlämnat en rapport om detta till styrelsen.

Bankstyrelsen stöder, med hänsyn till denna rapport och dess bilagor och tillägg, helt och hållet slutsatserna och

rekommendationerna däri och har dragit slutsatsen att det är nödvändigt att öka bankens godkända andelskapital.

Bankdirektionen har föreslagit att varje ordinarie ledamot och varje blivande medlem enligt bankstyrelsens re-

solution nr 30 skall ha fullmakt att, på särskilda villkor, teckna andelar för det nyligen godkända kapitalet i en omfattning som proportionellt motsvarar det samlade antalet andelar som en sådan ledamot har tecknat eller som en blivande medlem kan få fullmakt att teckna enligt bankstyrelsens resolution nr 30.

HÄRIGENOM BESLUTAR BANKSTYRELSEN FÖLJANDE.

Bankens godkända andelskapital skall ökas och det andelskapital som ökats på detta sätt skall på följande villkor göras tillgängligt för teckning.

1. Ökning av det godkända andelskapitalet

- a) Bankens godkända andelskapital skall på den effektueringsdag som fastställs i punkt 4 a i denna resolution ökas till 1 000 000 andelar, var och en med ett värde av 10 000 ecu.
- b) Av de andelar som godkänns i denna resolution skall antalet hela andelar upp till och med högst 100 procent av de andelar som tecknats av var och en av ledamöterna omedelbart före effektueringsdagen, eller de andelar som kan godkännas för teckning av varje blivande ledamot enligt bankstyrelsens resolution nr 30, göras tillgängliga för teckning av sådana medlemmar och blivande medlemmar i enlighet med punkt 2 i denna resolution.
- c) De andelar som godkänns i denna resolution och som inte skall ha tecknats enligt punkt 2 i denna resolution skall reserveras för förstagångsteckningar som görs av nya ledamöter och för särskilda ökningar av antalet teckningar som görs av enskilda ledamöter, vilket avgörs av bankstyrelsen enligt punkterna 2 och 4 i artikel 5 i avtalet om bankens grundande.

2. Teckningar

- a) Varje ledamot och varje blivande ledamot som omtalas i punkt 1 b skall, var för sig, ha fullmakt att teckna ett antal andelar upp till och med högst 100 procent av de andelar som tecknats av dessa ledamöter omedelbart före effektueringsdagen, eller 100 procent av det antal andelar som kan godkännas för teckning av var och en av de blivande medlemmarna. Varje sådan teckning skall ske enligt de villkor som fastställs i denna resolution och skall i alla händelser omfatta inbetalda andelar och inlösbare andelar i sådana storleksförhållanden att 22,5 procent (så nära det värde som möjligt) av de tecknade andelarna skall utgöra helt betalda andelar och återstoden skall utgöras av inlösbare andelar.
- b) Varje ledamot, eller blivande ledamot som omtalas i punkt 1 b, som önskar teckna andelar enligt denna resolution, skall förse banken med följande dokument i en form som är godtagbar för banken:
 - i) ett teckningsbevis där ledamoten tecknar det antal betalda andelar och inlösbare andelar som anges i detta instrument,
 - ii) en förklaring om att ledamoten vederbörligen har vidtagit alla nödvändiga rättsliga och andra interna åtgärder för att möjliggöra en sådan teckning, och
 - iii) en förbindelse om att ledamoten skall tillhandahålla sådana upplysningar som banken kan tänkas efterfråga i samband med en dylik åtgärd.

Dessa dokument skall inlämnas senast den 15 april 1997 eller vid ett senare datum, dock inte senare än den 31 december 1997, enligt bankdirektionens beslut.
- c) Varje teckningsbevis skall träda i kraft och den tillhörande teckningen skall anses ha genomförts på effektueringsdagen eller den dag då banken anmäler till den tecknande ledamoten att de dokument som inlämnats av ledamoten enligt punkt 2 b i denna resolution är godtagbara för banken, beroende på vilket datum som är det senaste.
- d) Om de dokument som är godtagbara för Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling som sköter teckningarna i det samlade antalet andelar som fastställs i punkt 4 a i denna resolution inte skulle ha lämnats in på effektueringsdagen, kan bankdirektionen, efter eget gottfinnande, förklara att de teckningsinstrument som redan lämnats in av ledamöter och teckningarna däri skall träda i kraft omedelbart, trots alla andra bestämmelser i denna resolution, förutsatt att sådana åtgärder av bankdirektionen anses ligga i bankversamhetens intresse och vidare förutsatt att de samlade teckningsinstrument som redan inlämnats eller inom en överskådlig framtid förväntas inlämnas, enligt bankdirektionens bedömning, ligger tillräckligt nära det samlade antal andelar som fastställs i punkt 4 a.
- e) Trots alla andra bestämmelser i denna resolution, skall ingen blivande ledamot som omtalas i punkt 1 b få fullmakt att teckna andelar enligt denna resolution innan en sådan blivande ledamot har blivit ledamot av banken enligt resolution nr 30 och enligt alla andra tillämpliga resolutioner från bankstyrelsen.

3. Betalning för betalda andelar

- a) Betalning för de betalda andelarna i enlighet med denna resolution skall göras i åtta lika stora årliga amorteringar. Den första amorteringen skall göras senast den 15 april och de återstående amorteringarna skall göras senast på respektive årsdag av den första amorteringen; en ledamot får dock, efter överläggning med banken, göra amorteringar på villkor som för banken är mer förmånliga än de som fastställs i de bestämmelser som föregår denna punkt.
- b) Sextio (60) procent av varje inbetalning kan göras av en ledamot som tecknar andelar i form av fordringsbevis eller andra förbindelser utställda av en sådan ledamot i ecu, USA-dollar eller japanska yen. Sådana förbindelser skall vara icke överlåtbara och icke räntebärande samt skall på uppmaning kunna inlösas av banken till parikurs i lika stora årliga delar enligt ett inlösningsprogram som fastställts av bankdirektionen.
- c) Alla betalningsförbindelser som en ledamot har med avseende på teckning av andelar enligt denna resolution skall vara utställda i ecu, USA-dollar eller japanska yen på grundval av den tillämpliga valutans genomsnittliga växelkurs mot ecu under tiden från den 16 oktober 1995 till och med den 15 april 1996.

4. Effektivitet och andra villkor

- a) I denna resolution skall effektueringsdagen vara den dag, då de dokument som godtas av banken har lämnats in enligt punkt 2 b i denna resolution med vilka avses teckningar på sammanlagt 494 188 andelar dock senast den 15 april 1997, eller på bankdirektionens beslut ett senare datum, dock inte senare än den 31 december 1997.
- b) Enligt bestämmelserna i denna resolution skall villkoren i avtalet om bankens grundande i tillämpliga delar tillämpas på ökningen av det antal andelar som godkänts och de teckningar och betalningar som gjorts enligt denna resolution, som om sådana andelar vore en del av bankens startkapital och sådana teckningar och betalningar vore begynnelse-teckningar och betalningar för ett sådant kapital.

(Antagen den 15 april 1996)

Utdrag ur rapporten från direktionen, till vilken första punkten i resolutionstexten hänvisar

Förslag till kapitalökning och rekommendationer

Föreslagen kapitalökning

Storlek och struktur

Bankens godkända kapitalmängd uppgick den 31 december 1995 till tio tusen miljoner (10 000 000 000) ecu⁽¹⁾ uppdelad på 1 000 000 andelar på 10 000 ecu vardera. Av denna kapitalmängd hade 988 375 andelar till ett värde av 9 883,75 miljoner ecu tecknats. Av det tecknade kapitalet var 296 513 andelar till ett värde av 2 965,13 miljoner ecu inbetalda andelar och de återstående 691 862 andelarna var inlösbara andelar på 6 918,62 miljoner ecu.

Som stöd för bankens framtida insatser i överensstämmelse med dess strategi för tillväxt på mellanlång sikt har

⁽¹⁾ Om ecun, såsom beslutats i rådets förordning (EG) 3320/94 av den 22 december 1994, konverteras till euro, kommer banken att följa europeiska rådets beslut av den 15–16 december 1995. Konversionsvärdet skulle vara 1:1 samma dag som ecun upphör att existera och andelsägarnas förbindelser i ecu skulle bli euroförbindelser.

en ökning av bankens aktiekapital med 100 procent föreslagits⁽²⁾.

Bankdirektionen anser att de inbetalda andelarna bör utgöra 22,5 procent av den föreslagna ökningen och att de återstående 77,5 procenten bör utgöras av inlösbara andelar.

Betalningsfrister

Det har övervägts betalningsvillkor som skulle leda till lägre årliga kontantutlägg för ledamöterna jämfört med bankens ursprungliga, inbetalda andelar, även om betalningsperioden skulle förlängas.

⁽²⁾ Beräkningen av antalet ytterligare andelar som varje ledamot skulle vara berättigad att teckna inom den föreslagna kapitalökningen grundas på antalet faktiska andelar som tecknats omedelbart före den föreslagna kapitalökningen (inklusive de andelar som öronmärkts för länderna i före detta Jugoslavien enligt bankstyrelsens resolution nr 30).

De föreslås därför att betalningen för de inbetalda andelarna skall göras i form av åtta lika stora årliga amorteringar.

Vidare föreslås att 60 procent av varje amortering skall kunna göras i form av fordringsbevis eller andra förbindelser som ledamöterna ingått, vilka skall ställas ut av banken enligt de riktlinjer som fastställs i artikel 6.2 i avtalet.

Om inget annat nämns i artikel 6.2, förslår bankdirektionen att varje fordringsbevis eller annan förbindelse, som utställts av en ledamot i samband med en amortering, skall inlösas i fem lika stora delar: den första tranchen skall inlösas samma år som fordringsbeviset eller annan förbindelse ställs ut och de återstående delarna under vart och ett av de följande åren.

Betalningen för de inbetalda andelar som tecknats av ledamöter inom ramen för den föreslagna kapitalökningen skulle huvudsakligen styras av de grundläggande riktlinjer som fastställs i artikel 6 och i de vidhängande förklaringarna i ordförandens bifogade rapport. I enlighet med avtalet krävs det att alla betalningsförbindelser är utställda i ecu, USA-dollar eller japanska yen på grundval av den fastlagda växelkurs som fastställs i det bifogade resolutionsutkastet från bankstyrelsen. Det föreslås att växelkursen skall fastläggas på grundval av den tillämpliga valutans genomsnittliga växelkurs mot ecu under tiden från den 16 oktober 1995 till och med den 15 april 1996.

Sammanfattande riktlinjer

Riktlinjerna för den föreslagna kapitalökningen finns i resolutionsutkastet från bankstyrelsen, vilket bifogas och föreslås till antagande. En sammanfattning av huvudpunkterna i den föreslagna ökningen anförs nedan.

I enlighet med artikel 5.3 i avtalet kommer bankens kapitalmängd i fortsättningen att granskas åtminstone vart femte år.

Godkänt kapital:

Ökas från 10 miljarder ecu till 20 miljarder ecu, enligt beskrivning.

Inbetalda andelar:

22,5 procent av den föreslagna ökningen.

Inlämning av teckningsbevis:

Senast den 15 april 1997.

Betalning av inbetalda andelar:

I form av åtta lika stora amorteringar, varav den första skall betalas den 15 april 1998.

Fordringsbevis och inlösen:

60 procent av varje amortering kan göras i form av fordringsbevis eller andra förbindelser, som skall lösas in i form av fem lika stora delar, enligt beskrivning.

Valuta för betalning av inbetalda andelar:

Betalningsförbindelser skall vara utställda i ecu, USA-dollar eller japanska yen på grundval av en fast växelkurs.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Genomförande av "Åtgärdsplanen för införande av avancerade televisionstjänster i Europa"**Uppmaning till förslagsgivning 1/1997****Hur man ansöker om finansiering av sändning och programproduktion**

(96/C 288/07)

Inledning

Meddelandet är av intresse för TV-stationer och producenter av audiovisuella program.

Det förklarar hur man beställer de handlingar som krävs för att ge förslag i två separata men närliggande områden:

- för gemenskapsstöd till en eller flera vidbildstelevisionstjänster;
- för gemenskapsstöd till programproduktion och konvertering till 16/9-format.

Även om åtgärdsplanen omfattar både sändning och programproduktion och konvertering, bedöms förslagen separat enligt olika bestämmelser i åtgärdsplanen. TV-stationer som önskar ansöka om gemenskapsstöd till sändning och om stöd till programproduktion och konvertering skall lämna separata förslag avseende varje uppmaning.

Uppmaning avseende sändning

Gemenskapsresurser avsatta för denna femte uppmaning avseende sändning kommer att möjliggöra finansiering av ca 6 000 sändningstimmar under planens resterande giltighetstid.

Den avdelning vid kommissionen som ansvarar för ledning av uppmaningen till förslagsinlämning avseende sändning är generaldirektorat XIII, Telekommunikation, informationsmarknaden och utnyttjande av forskningsresultat.

TV-stationer som önskar svara på denna uppmaning och få ytterligare information bör faxa en beställning eller skriva för att få ett exemplar av handlingen "Hur man ger förslag för TV-finansiering" till:

Europeiska kommissionen, Mr Didier Bouis tillhanda, avdelningschef, GD XIII/A 4, BU 9 1/11, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telefax (02) 296 90 09.

Kommissionen åtar sig att skicka "Hur man ger förslag för TV-finansiering" inom två dagar efter att ha mottagit beställningen.

Sista dag för inlämning av förslag är 15. 11. 1996.

Uppmaning avseende programproduktion och konvertering

Den avdelning vid kommissionen som ansvarar för ledning av uppmaningen till förslagsgivning avseende programproduktion och konvertering är generaldirektorat X, Information, kommunikation, kultur och audiovisuella medier.

TV-stationer i egenskap av programproducenter eller oberoende producenter, som önskar svara på denna uppmaning och få ytterligare information, kan faxa en beställning eller skriva för att motta handlingen "Hur man ger förslag avseende finansiering av programproduktion och konvertering" till:

Europeiska kommissionen, Mr Costas Daskalakis, avdelningschef, GD X/D/3, L 102 6/25, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telefax (02) 296 69 92.

Kommissionen åtar sig att skicka handlingen "Hur man ger förslag avseende finansiering av programproduktion och konvertering" inom två dagar efter att ha mottagit beställningen.

De som har tillgång till Internet kan få dokumentation och ytterligare information från <http://europa.eu.int/en/comm/dg10/avpolicy/plan169.html>.

Sista dag för inlämning av förslag: 15. 11. 1996.

Phare- och Tacis Lien-programmet (1996)**Phare och Tacis-programmet för demokrati (1996)****Förslagsinfordran**

(96/C 288/08)

Phare-, Tacis Lien- och demokratiprogrammet är initiativ tagna av Europeiska kommissionen och utvecklade av Europaparlamentet för att stödja icke-statliga organisationer (NGO=non-governmental organizations) i central- och östeuropeiska länder (CEEC=Central and Eastern European countries) ⁽¹⁾ och staterna i före detta Sovjetunionen (NIS=New Independent States) ⁽²⁾ genom tilldelning av samfinansierade bidrag.

Lien-programmets huvudsakliga mål är att stimulera initiativ och att stärka NGO:s kapacitet att arbeta i den sociala sektorn, till förmån för missgynnade befolkningsgrupper som kvinnor, åldringar, gatubarn, arbetslösa, handikappade, narkomaner etc.

Demokrati-programmets mål är att bidra till utvecklingen av ett medborgeligt samhälle, särskilt demokratiska principer grundade på flerpartisystem, mänskliga rättigheter, rättsprinciper och ekonomisk frihet.

⁽¹⁾ Albanien, Bulgarien, Bosnien-Hercegovina, Tjeckiska republiken, Estland, förra jugoslaviska republiken Makedonien, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

⁽²⁾ Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldova, Mongoliet, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Ukraina och Uzbekistan.

Sökande skall vara registrerade icke-vinstdrivande NGO:s baserade i en av EU:s medlemsstater och/eller ett land som täcks av Phare- och Tacisprogrammen.

Organisationer som önskar ansöka om programmen skall lämna en fullständig projektakt framställd enligt ansökningsblanketten.

Riktlinjer och ansökningshandlingar kan erhållas från:

— För Lien-programmet, från: The European Volunteer Center - CEV, rue de l'Industrie 42/10, B-1040 Bryssel, tel. (32-2) 511 75 01, telefax (32-2) 514 59 89, Internet: <http://www.cec.lu/en/comm/dg1a/phare.html>

— För demokrati-programmet, från: The European Human Rights Foundation, 70 av. Michel-Ange, B-1040 Bryssel, tel./telefax (32-2) 736 84 05, tel./telefax (32-2) 732 66 53, E-post: ehrf@gn.apc.org

Tidsfristerna för mottagande av projektförslag är:

För demokrati: 31. 10. 1996.

För Lien: 31. 1. 1997.

MEDIA II — Utveckling och distribution (1996-2000)**Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk****Meddelande om uppmaning till förslagsinlämning 7/96****Stöd till distribution och spridning av europeiska audiovisuella verk och filmer**

(96/C 288/09)

1. Inledning

Detta meddelande om uppmaning till förslagsinlämning baseras på rådets beslut om genomförande av ett program för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk (MEDIA II - Utveckling och distribution 1996-2000), som antogs av rådet den 11 juli 1995 (95/563/EG) och publicerades i Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 321/25 av den 30 december 1995.

Bland programmets mål återfinns följande:

- Förstärkning av den europeiska distributionssektorn inom området bio- och videofilm.
- Främjande av gränsöverskridande distribution av europeiska filmer och upprättande av nätverk.
- Främjande av spridning av europeiska TV-program.
- Stöd till flerspråkiga audiovisuella verk och biofilmer.

2. Avseende

Detta meddelande riktar sig till europeiska företag vars verksamhet bidrar till ovanstående mål, särskilt distributörer av biofilmer och audiovisuella verk, videoutgivningsföretag, TV-distributörer och oberoende europeiska producenter. I meddelandet beskrivs hur man beställer nödvändiga handlingar för inlämning av förslag i syfte att få finansiella bidrag från gemenskapen.

Enheten Media vid generaldirektorat X, Information, kommunikation, kultur, och den audiovisuella sektorn, administrerar denna uppmaning till förslagsinlämning.

De företag som önskar svara på denna uppmaning till förslagsinlämning och motta handlingen "Riktlinjer för inlämning av förslag i syfte att få finansiellt bidrag för distribution och spridning av europeiska audiovisuella verk och filmer" skall skicka sin beställning med brev eller telefax till: Europeiska kommissionen, enhetschef M. Jacques Delmoly, GD X/D/4, L 102 7/023, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telefax (32-2) 299 92 14.

Kommissionen förbinder sig att skicka denna handling senast två dagar efter att beställningen mottagits.

Sista dag för inlämning av förslag till ovanstående adress är den 31. 10. 1996.

Organisationsrådgivning och tillhörande tjänster

Allmänna upplysningar

(96/C 288/10)

- Upphandlande myndighet:** Europeiska gemenskapernas kommission, Statistikkontoret Eurostat, enhet OS-1 - Administration och personal; internförvaltning, M. Clarke tillhanda, Jean Monnet-byggnaden C5/112, L-2920 Luxemburg.
Tel. (352) 43 01-331 57. Telefax (352) 43 01-330 15.
- Förfarande:** Öppen anbudsinfördran.
- Tjänstekategori:** Organisationsrådgivning och tillhörande tjänster, 865-866, CPC-referens 11.
- Dag för tilldelning av kontraktet:** 2. 8. 1996.
- Tilldelningskriterier:** Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet på grundval av:
 - anbudets kvalitet,
 - kvalitet på föreslaget tillvägagångssätt för erforderade arbeten och tjänster,
 - anbudsgivarens expertis och erfarenhet av genomförande av de erforderade undersökningarna inom Europeiska unionen,
- pris.
- Antal mottagna anbud:** 16.
- Kontraktörens namn och adress:** Université de Metz, UFR Études supérieures de management, 3, place Édouard Branly, F-57070 Metz.
- 8.
- Anbudets värde:** 82 000 ECU.
- 10., 11.
- Dag för publicering av meddelandet om upphandling i Tillägg till Europeiska gemenskapernas officiella tidning:** 12. 4. 1996, S 72, sid 16.
- Dag för avsändande av detta meddelande:** 19. 9. 1996.
- Dag för mottagande av meddelandet av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer:** 20. 9. 1996.